Nr. 39. Piątek, 17 Lutego 1882. **Rok 72.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Admistracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 3 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięcznie za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 17 lutego.

Czwarty już raz z kolei po objęciu rządów przez hr. Taaffego toczy się rozprawa budżetowa w taki sposób, że zastępuje w Izbie zupełnie rozprawę adresową. Stronnictwa występują do walki ze wszystkiemi swojemi żalami, skargami, nadziejami i programami. Czwarty raz z kolei mowcy z lewicy oświadczają rządowi, że nie zasługuje na uchwalenie budżetu, bo popchnął państwo na pochyłą drogę, wtrącił je w wir tak niebezpieczny, że zeń idea państwowa nie może wyjść cało. Rozbudzenie wygórowanych aspiracyj narodowych i zapędów do reakcyi, pokrzywdzenie narodowości niemieckiej w prawach najważniejszych, zachwianie wiary w trwałość stosunków i instytucyj konstytucyjnych — oto szereg zarzutów powtarzanych corocznie w rozprawie ogólnej nad budżetem, powtórzonych i tym razem z równą jak dawniej stanowczością ale pewnie z mniejszą już wiarą w blizki zwrot w kierunku wiernokonstytucyjnym. Dziwne pojęcie musi mieć lewica o dojrzałości i inteligencyi politycznej swoich wyborców, jeżeli nie obawia się powtarzać corocznie smutnych wróżb, chociaż nietylko żadna z nich się nie ziściła, lecz owszem wszystkie po kolei znalazły już wymowne odparcie w wypadkach i faktach dokonanych. Konstytucya ma być zagrożona, a tymczasem święci ona ten tryumf, że Austrya posiada wreszcie parlament kompletny z reprezentacyami wszystkich ludów, spokój wewnętrzny ma być zakłócony, a tymczasem właśnie teraz Czesi wysilają się na najserdeczniejsze objawy wdzięczności z powodu utworzenia uniwersytetu czeskiego, zasady postępowe mają być poświęcone, a tymczasem grono posłów, które chciało wprowadzić jedną tylko nieznaczną zmianę w ustawie szkolnej, musiało wobec prawicy zorganizować się w klub osobny, aby wystąpić z tym wnioskiem — jednem słowem wszystkie coroczne powtarzane proroctwa lewicy okazały się strachami urojonemi. Natomiast prawica powinszować sobie może, że od roku 1879 aż dotąd przetrwała tyle zamachów na swoją jedność i łączność, ile spraw ważniejszych stawało na porządku dziennym, że mimo to wszystko wywiązała się dobrze z zadań większości parlamentarnej i nigdy nie dopuściła ujmy dla interesów państwa dlatego, aby dogodzić jednej frakcyi swojej lub widokom całego stronnictwa.

I finansowe horoskopy lewicy okazały się tak samo fałszywemi jak polityczne. Po tem, co mowcy lewicy powiedzieli jeszcze przed trzema laty o przyszłości finansów austryackich, oczekiwaćby wypadało, że państwo stoi już nad przepaścią i lada chwila popadnie w bankructwo! Tymczasem skarb państwa nie wykazuje wprawdzie milionowych nadwyżek — bo cudotworcą w finansach nie moze być żaden system, żaden minister, żadne stronnictwo — ale bez przerwy i widocznie zdąża ku lepszej przyszłości, ku stanowi takiemu, jaki w danych warunkach osiągnąć się daje. Tym razem zdawało się lewicy, że w sprawach finansowych gabinet zostanie pokonany, i już z góry głoszono tryumf. Posunięta aż do niepatryotycznej przesady dążność w łączeniu wypadków upadłych instytucyj francuskich w Paryżu z instytucyami austryackiemi, stanowić miała wstęp do gwałtownego wystąpienia wśród rozprawy budżetowej. Bałamucenie opinii choć zręcznie obmyślone i wytrwale prowadzone nie osiągnęło żadnego skutku. Paryska katastrofa giełdowa nie zostawała w żadnym związku z finansową sytuacyą Austryi, nie mogła więc odbić się na niej w skutkach swoich. Wyzyskując wypadek ten tendencyjnie i niesprawiedliwie, opozycya osiągnęła chyba ten cel, że przypomniała opinii „krach" z roku 1873, kiedy to hyperspekulacyę oczywistą dzisiejsi malkontenci długi czas uważali za objaw nadzwyczajnego rozkwitu ekonomicznego. Tego pewnie nie życzyli sobie malkontenci, ale to się im słusznie należało za napaści niesprawiedliwe.

KORESPONDENCYE

Berlin, 14 lutego.

□ Wynik prowizorycznego głosowania komisyi nad artykułem pierwszym przedłożenia kościelnopolitycznego nie mógł być wątpliwym. Kiedy frakcye konserwatywne i liberalne, przeciwne wnioskom stronnictwa katolickiego, dążącym do większych ulg dla ludności katolickiej, oświadczyły się za niezmienionym projektem rządowym, centrum w połączeniu z reprezentantem Koła polskiego, z postępowymi i dwoma posłami liberalnymi spowodowało upadek nowego przedłożenia, o ile w niem znajduje wyraz zasada władzy dyskrecyonalnej. Przeciwko artykułowi pierwszemu było głosów 11, za nim tylko 10. Powtarzam, że głosowanie to nie obowiązuje ani posłów pojedyńczych ani stronnictw, gdyż wszyscy sobie zastrzegli wszelką swobodę działania.

W toku dalszych rozpraw postawił poseł dr. Brüel, Hanowerczyk, protestant, członek centrum, wniosek, aby i tam, gdzie trybunał kościelnopolityczny złożył biskupa lub kapłana innego z urzędu, nie uważano już stolicy lub posady za opróżnioną i wakującą. Minister Gossler prosił, aby rozprawy nad tym wnioskiem połączono z dyskusyą nad rozporządzeniem projektu rządowego, iż król biskupowi z urzędu złożonemu może udzielić na nowo uznanie państwowe. Pan Gossler oświadczył się zarazem przeciwko wnioskowi Brüela, gdyż przywołanie biskupa do powtórnego sprawowania wzniosłego urzędu swego winno polegać na konstytucyjnym akcie królewskim. Ze strony liberalnej, która podzielała to zapatrywanie, podniesiono i to, że w razie przyjęcia wniosku Brüela paragraf o przywołaniu biskupa byłby może zbyteczny, a wiadomo jest, że liberali przedewszystkiem ten paragraf z całej ustawy wykreślić zamierzają. Wniosek Brüela nie miał widoków powodzenia, zmieniono go tedy po części i tak uzyskał większość w komisyi, gdyż oświadczyli się za nim także zachowawcy, którym na tem zależało, aby przywołanie biskupów działo się przez króla samego z wykluczeniem wyraźnego powtórnego uznania biskupa przez państwo. Minister przeciwko takiej zmianie paragrafu o ułaskawieniu biskupów nie miał nic do nadmienienia; poprawka frakcyi zachowawczej uzyskała zatem większość w komisyi, gdyż oprócz pięciu konserwatystów głosowało za nią pięciu członków centrum i ks. Stablewski, podczas kiedy mniejszość wynosiła 10 głosów.

Paragraf trzeci udziela ministerstwu władzę dyspensowania duchownych od osławionego egzaminu „kulturnego", który księża składać mają z filozofii, historyi i literatury niemieckiej, podczas kiedy żaden urzędnik takiego egzaminu nie składa. Wspomniony już poseł Brüel żądał, aby zniesiono ten egzamin zupełnie, gdyż wcale jest niepotrzebny i zbytecznie obciąża duchownych, którzy wykształceniem z pewnością nie pozostają w tyle za innemi stanami wyższemi. Protestanci konserwatywni przyłączyli się do tego wniosku, ponieważ to właśnie wymaganie rządowe wielu odstrasza od oddania się studyum teologii protestanckiej. Minister oświadczył się przeciwko zniesieniu egzaminu wspomnionego w obecnej chwili, chociaż przyznaje, że koniecznie potrzeba obszernych dyspens dla tych księży, którzy od zaprowadzenia ustaw majowych zostali wyświęceni. W granicach, w obrębie których względy polityczne są wykluczone, przyznał także Windthorst rządowi chwilową potrzebę władzy dyskrecyonalnej. Minister podnosił dalej, że w kilku dyecezyach klerycy odbywają studya w seminaryach z powodu braku uniwersytetów z fakultetami teologicznemi, mimo to jednak żądała większość zniesienia egzaminu 11 głosami przeciwko 10.

Dalsze rozprawy odroczono do jutra. Toczyć się mają jeszcze obrady nad doniesieniem o nominacyi księży.

---

10)

FERYE ALPEJSKIE

WRAŻENIA MIEJSC I LUDZI

PRZEZ

LUCYANA TATOMIRA.

Część druga.

III.

(Ciąg dalszy.)

Dziewczę pokraśniało jeszcze mocniej, a major przyciągnął ją do siebie i rzekł, całując ją w czoło i pieszcząc jej piękną główkę:

— No, no, nie rumień się tak stara panno. Ośmnaście lat, to wiek nielada, muszę się starać wydać cię za mąż, to przecież rzecz bardzo naturalna.

— Co też ty wygadujesz mężu! — ozwała się majorowa.

— Prawdę mówię *cher madame*, prawdę. Nie macie wyobrażenia, jak się tem gryzę. Nie uważasz p. doktorze — mówił dalej, zwracając się do profesora, na którego policzki w tej chwili wystąpił także rumieniec — jak stetryczałem i zmizerniałem. — Ale otóż nareszcie i zupa! Proszę was, dmuchajcie długo i nie jedzcie prędko, żebyśmy mieli czem zapełnić czas aż do sztukamięsy.

Dowcipy majora, którymi ciągle docinał to profesorowi i Tyrolczykom, to żonie i córce, skracały istotnie nieznośnie długie pauzy pomiędzy jednem a drugiem daniem. Byliśmy już przy pieczystem gdy weszła do sali nauczycielka, z którą jechałem z Salzburga. Majorostwo i profesor powitali ją jak dawną znajomą.

— *Ach unser liebes Fräulein Lorbeerkranz* — rzekł major, ściskając z żołnierską kordyalnością jej rękę i tworząc z jej imienia nazwisko. — Jakiż dobry duch natchnął panią, żebyś przecież raz wyjechała trochę dalej za Wiedeń jak do Vöslau?

— To ja skłoniłam dobrą p. Laurę, żeby się wybrała na tegoroczne ferye do Brixlegg — rzekła majorowa.

— To przewybornie! — Moja córka, mając tu panią, będzie mogła rozpocząć *da capo* i *ab ovo* kurs nauk i doprowadzić go *usque ad finem* przy pomocy profesora. Przypomnimy sobie piękne dawne czasy, kiedy to Dorchen uczyła się w Linzu czytać i pisać od pani, ja miałem jeszcze czarne faworyty, a pani byłaś różą w pełni rozkwitu i....

— Poldel, hamuj przecież twój język — przerwała majorowa — i nie dokuczaj tak wszystkim.

— A, *pardon!* — zawołał major, uderzając się ręką po ustach. — Zapomniałem *qu'on ne parle pas de corde dans la maison d'un pendu*, a o dawnych latach w obecności panien....

— Pan major ma zawsze niespożyty, ale uszczypliwy humor — odparła p. Laura, niezadowolona takiem powitaniem.

— Przebacz mi pani tę szczyptę dobrego humoru. Słodzę nim sobie i drugim życie, jak mogę. Gdyby nie ta łaska Boża, musiałbym płakać, patrząc na tyle pięknych kwiatów, więdniejących marnie, których nikt nie zerwał, żeby niemi ozdobić lewą stronę swojej piersi.

Przybycie trzech nowych stołowniczek, które zajęły miejsca po przeciwnej stronie tego samego stołu, zamknęło majorowi usta i wybawiło p. Laurę od dalszych pocisków.

— Baronowa z córkami przychodzi zawsze, kiedy wszyscy mają już odchodzić, aby się tylko wyróżnić od innych — mruknął major półgłosem, wstając na powitanie przychodzących.

Wyróżniały się one też istotnie z całego towarzystwa tutejszego. Baronowa, kobieta słusznego wzrostu, około lat 50ciu, sztywna, wyprostowana, raziła wyrazem odpychającej dumy. Starsza jej córka, podobna do matki wzrostem i rysami, ubrana całkiem czarno, jakby w żałobie, uderzała głębokim smutkiem, który malował się w jej oczach zamglonych, patrzących z obojętnością zniechęcenia czy przesytu na wszystko, co ją otaczało, i rozlewał się w całej jej pięknej twarzy, z której jednak przed czasem zmarszczki na czole i dokoła ust i jakaś chorobliwa bladość spędziła świeże róże młodości. Młodsza przeciwnie, drobna, delikatnie zbudowana, w jasnej sukni, z świeżemi kwiatami w bujnych bląd włosach, odznaczała się ruchliwością pełną życia i wyrazem ujmującej słodyczy, który nadawał jej twarzyczce świeżej, rumianej, uśmiechniętej, niewysłowiony wdzięk, chociaż nie była w ścisłem tego słowa znaczeniu piękną. Stanowiły te siostry taki uderzający kontrast, że zwrócić musiały na siebie uwagę każdego.

Baronowa, powitawszy wszystkich chłodnym, wyniosłym ukłonem, zawiązała rozmowę z majorową, młodsza baronówna z p. Dorotą, major rozmawiał półgłosem z profesorem, a ja z nauczycielką, którą już po pierwszej nocy wypędził świst pociągów z hotelu koło kolei i zmusił przenieść się do Judenhausu. Tak minęło ostatnie danie i major dał hasło do powstania od stołu. Panie zostały, aby towarzyszyć baronowej do końca jej obiadu, a my zeszliśmy do ogródka na czarną kawę i sygara.

W galeryi ocienionej dzikiem winem, ciągnącej się wzdłuż parkanu, zamykającego malutki, z kilku drzew złożony ogródek hotelu, zastaliśmy miejscowego kapelana i nauczyciela grających w szachy przy butelce czerwonego wina tyrolskiego. Właśnie ksiądz kapelan ostatniem pociągnięciem zadał mata nauczycielowi, gdyśmy ich powitali.

— *Der Herr Curat* — tak nazywają w Tyrolu proboszczów — zawsze mnie bije — rzekł nauczyciel.

— Tak być powinno — odpowiedział śmiejąc się kapelan, mężczyzna w sile wieku, o chudej twarzy, rysach ostrych i przenikliwych oczach. — Władza duchowna jak na szachownicy, tak zawsze i wszędzie powinna być zwycięzką.

Major poznał mię z oboma; profesor był z nimi już z dawna zażyły. Zasiedliśmy wszyscy koło jednego stołu i wszczęła się rozmowa, którą docinki majora sprowadziły od razu na stosunki tyrolskie.

— Powiadasz majorze — mówił kapelan — że tu w Tyrolu nie ma obawy, żeby nas kto zaszachował, bo my duchowni wszystkich matujemy i cały lud dzierżymy w swoich rękach. Dzięki Bogu tak jest jeszcze istotnie — ale czyż w tem jest co złego? Powiedz mi pan, kogoż dasz tym chłopom po wsiach halskich, odgrodzonych od całego świata górami i przepaściami, w których okna przez cały rok Boży zaglądają lodowce, na miejsce kapłana? Ten kapłan jest ich opiekunem, przyjacielem, pocieszycielem, doradcą, nauczycielem, lekarzem, weterynarzem, pisarzem, jednem słowem wszystkiem, czem człowiek mający większe wykształcenie dla ludzi prostych być może; ten kapłan po-

Rada państwa.

(*CXCIV posiedzenie Izby poselskiej.*)

Wiedeń, 15 lutego. (*Korespon. Gazety Lwowskiej*). Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godz. 10 min. 10. Nowo wybrany pos. Czapek składa przyrzeczenie na konstytucyę. Z ministerstwa handlu wniesiono projekt nowej taryfy celnej wraz z obszernem umotywowaniem; z ministerstwa skarbu projekt o prowizorycznych dodatkach do ceł. Reprezentacya Nowego Targu petycyonuje o założenie niższego gimnazyum.

Prezes: Zanim przystąpimy do porządku dziennego, muszę wrócić jeszcze do wczorajszej mowy pos. Jaquesa. Gdy zarzucił rządowi „niegodną licytacyę na interesa publiczne“, przywołałem go do porządku, czego nie ma w protokole stenograficznym. Gdy następnie cofnął wyraz „niegodna“, ale został przy „licytacyi“, powiedziałem, że przestaję na przyzwaniu do porządku, czego także nie ma w protokole stenograficznym. Nie czynię z tego biuru stenograficznemu zarzutu, bo panowała w Izbie wielka wrzawa. Ale jeszcze jedno. Pos. Jaques wynurzył o pośle Lienbacherze powątpiewanie, czy jako wybitny mąż stronnictwa swego mógłby sprawiedliwie wykonywać urząd sędziowski. Właśnie dla owej wrzawy słów tych nie dosłyszałem — wyczytawszy je w protokole stenograficznym — wzywam pos. Jaquesa *ex post* do porządku. (*Brawo, brawo z prawicy*).

Izba przystępuje do porządku dziennego.

Ustawę o uniwersytecie praskim w brzmieniu uchwały Izby wyższej bez dyskusyi przyjęto w trzeciem czytaniu.

W dalszym ciągu ogólnej dyskusyi budżetowej pierwszy dziś zabiera głos minister dr. Pražak: W dyskusyi budżetowej prezes i wys. Izba muszą uzbroić się w cierpliwość, aby słuchać różnych rzeczy dalekich od przedmiotu obrad. Pos. Klier na nowo uczynił rządowi zarzut z rozporządzenia językowego dla sądownictwa w Czechach. Krótko mówiąc, proszę tylko porównać rozporządzenie to z memoryałem posłów niemieckich z Czech (z r. 1880), aby się przekonać, że rozporządzenie właściwie nie zawiera nic więcej nadto, co memoryał stwierdził jako faktyczny stan rzeczy. (*Słuchajcie! z prawicy*). Rozporządzenie nie tyczy się języka w wewnętrznej służbie sądowej. Poseł Klier uskarżał się też na ucisk Niemców w Czechach. Tego mu nikt nie uwierzy (*bardzo słusznie! z prawicy*); zarazem atoli uczynił rządowi zarzut, że pozwala bezkarnie dziennikom czeskim drukować na Niemców, co im się tylko podoba. Jest to właściwie upomnienie dla rządu, że jeszcze za mało konfiskuje. (*Brawo z prawicy*). Objektywnie rzecz biorąc, porównawszy liczbę konfiskat dzienników niemieckich a czeskich, przekonacie się, że rząd postępuje bezstronnie. Jeżeli zaś prokuratorowie nie spełnią w jakim wypadku obowiązku swego, za to rząd odpowiedzialności przyjąć nie może. Zresztą wobec postępowania dziennikarstwa naszego, na które wcale nie mam nazwy, nie dziw, że prokurator niejedno przeoczy. Tym jednak posłem, którzy życzą sobie surowszej cenzury, przyrzekam, że jeśli prokurator zaniedba kiedy uczynić, co doń należy, pociągnę go do odpowiedzialności. (*Słuchajcie! słuchajcie! z prawicy*). Pos. Klier użala się dalej, że urzędnicy biorą udział w agitacyach, i na dowód tego przytoczył wypadek, że pewien urzędnik zażądał wykluczenia żydów z pewnego kółka towarzyskiego. Przemilczał atoli, że rząd nie dopuścił wykonania wniosku, a urzędnika skarcił. Co do całego tonu zarzutów pos. Kliera, pozostawiam wys. Izbie sąd, ażali ton taki zgadza się z godnością parlamentu. (*Brawo! brawo z prawicy*). Pos. Jaques wystąpił przeciw rządowi również z szeregiem zarzutów, a powoływał się w szczegółowych wypadkach, o których mówił, na źródła, które całkiem otwarcie muszę nazwać mętnemi. (*Brawo, brawo z prawicy*). Wyznaję, że nie wiem, co więcej podziwiać, śmiałość, z jaką pos. Jaques oskarżał, czy też odwagę naprowadzania mnie w tej wys. Izbie na pewne domysły... Gdyby dana mi była sposobność poznać te ścisłe stosunki szanownego posła z jego źródłami, wtedy wiedziałbym, co mi obowiązek czynić każe. (*Brawo z prawicy*). Nie ścierpiałbym, żeby urzędnicy zdradzali tajemnice urzędu. (*Brawo z prawicy*)

Zapisało się do głosu dużo jeszcze posłów, między nimi pp. Jaworski i Starzeński.

Pos. Czartoryski: Nie będę mówił o kwestyach finansowych, bo już dwaj mowcy z prawicy o nich mówili i nie czuję się dość kompetentnym na tem polu. Pomówię o zarzutach panów z lewicy przeciw administracyi i politycznemu kierunkowi rządu i prawicy. Rzecz to naturalna, że jest opozycya; stronnictwo, które nie jest już u steru, musi koniecznie oponować innemu kierunkowi. Ale niejednokrotnie już zadawałem sobie pytanie, dla czego opozycya lewicy od samego początku jest tak niesłychanie gwałtowna tak bezwzględna i nieprzejednana? Opozycya może być skierowana przeciw projektom rządowym, przeciw metodzie postępowania rządu i przeciw politycznym dążnościom rządu i innych stronnictw. Pojmuję różnice zdań o projektach podatkowych; ale nie mogą one być motywem gwałtownej walki przeciw rządowi, bo odnoszą się do stanu rzeczy, jaki już i dawniej panował za różnych rządów. Wydatki wojskowe nie są winą rządu; wydatki na Bośnię także nie. Panowie z lewicy atoli korzystają z projektów do zamanifestowania swej opozycyi i odrzucają je ryczałtem. Tem mniej pojmuję opozycyę przeciw projektom, które należą do wcale innej dziedziny, a pomiędzy któremi są takie, o które moglibyśmy porozumieć się z sobą, w których kwestye techniczne decydują. Inna jest rzecz z metodą postępowania rządu, z administracyą w wszystkich jej gałęziach. Tu trzeba już zastanowić się, o ile żale lewicy są uzasadnione, o ile mogą wywoływać opozycyę. Co pos. Steudel powiedział, są to komunały, są to zarzuty, jakie uczynić można w każdem państwie każdemu rządowi. Nie zdaje mi się, iżby klasy, które pos. Steudel tu reprezentuje, zgadzały się na jego zapatrywania. Zarzuty pos. Kliera zaś były zbyt drobiazgowe; mówi tylko o bójkach studenckich i zajściach ulicznych. Rzecz ta ma wprawdzie tło poważniejsze, t. j. waśń między Czechami a Niemcami w Czechach; ale to należy do sejmu czeskiego a nie tutaj. Pozostaje mi rozprawić się z hr. Wurmbrandem, który przedewszystkiem przedstawił nam rozdwojenie między centralistycznym rządowym aparatem administracyjnym a administracyą autonomiczną. Zdaje mi się, że ma słuszność i że koniecznie trzeba coś w tym względzie uczynić. Tylko jak to zrobić — w tem się rozchodzimy. Pos. Wurmbrand chce usunąć autonomię, aparat zaś centralistyczny nietylko zachować, lecz nawet więcej skoncentrować; ja natomiast chciałbym wprost przeciwnie. Pos. Wurmbrand twierdzi, że w wychowaniu publicznem niknie cel naukowy wobec celów narodowych. Zwracam jego uwagę, że właśnie moment narodowy jest ważnym czynnikiem w wychowaniu publicznem, a język krajowy najdzielniejszym żywiołem pedagogicznym. Odpowiedziawszy szczegółowo jeszcze pos. Jaquesowi, mowca przechodzi do postępowania rządu w ogólności i powiada: Kto z postępowania rządu niezadowolony, powinien zważyć wielkie trudności sprawowania w Austryi rządów, w Austryi, gdzie zwykłe szablony konstytucyjne nie wystarczają, aby objąć wszystko. (*Brawo! z prawicy*). Łatwo tu występować z krytyką parlamentarną, ale rządzić ze skutkiem, wytrwać, przeprowadzić coś, tego trzeba samemu doświadczyć. Co więcej nawet urzędnicy oponują. Nie mówię, iżby oponowali z rozmysłem, lecz przez naturalną opieszałość w wykonaniu tego, co się niechętnie czyni. Jeżeli na to uskarżać się można, to zaprawdę nie wy, lecz my mielibyśmy prawo do tego. Tak często zwracaliśmy się do obozu waszego, śledząc, ażali to lub owo nie urazi was, ażali przynajmniej umiarkowańsze żywioły wasze nie pojednałyby się z nami. Nic z tego! Nie nam ubolewać nad tem. Ale żeby wam to dawało powód do tak upartej opozycyi, tego nie uważam za rzecz słuszną. Większości Izby zarzucono, że wyciska z rządu tak zwane koncesye. Koncesye te uważamy nie za koncesye, lecz za prawo nasze, za rzeczy pożyteczne i należące się prawnie krajowi. Na to wysłali nas tu wyborcy, abyśmy porozumiewali się z rządem o jak najlepsze ustawy i rozporządzenia. Jakże mówić możecie o licytacyach, o frymarce, itp. Mówicie atoli, że interesa partykularne stawiamy ponad interesa państwa. Nie pojmuję, dlaczegoby kolej żelazna, zbudowana z uwzględnieniem stosunków krajowych, miała szkodzić interesom państwa; nie pojmuję dlaczegoby nadanie językowi pewnemu praw jego, miało sprzeciwiać się interesom państwa. Są tu reprezentanci różnych krajów, więc potrzeba kompromisów; tak wszędzie się dzieje. Odzywacie się do nas w imię niemieckości. Żywioł niemiecki zachowa w Austryi wpływ bardzo znaczny, jak i dotychczas było; nie waham się przyznać mu tego wpływu. Nie jestem fanatykiem narodowym. Ja i rodacy moi jesteśmy przejęci szacunkiem dla niemieckości, ale odróżniamy jej wpływ cywilizacyjny od jej politycznej hegemonii. Co się tyczy nakoniec szyderstw z jedności prawicy, nieprawda to, iżbyśmy byli gwałtem z sobą spojeni; frakcye prawicy mają naturalne punkta styczne. Połączyliśmy się dla zwalczania stanu rzeczy, jaki był dawniej; połączyliśmy się dla obrony wspólnej nam zasady głównej, a jest nią poszanowanie indywidualności krajowych. Skoro widzimy rząd działający w tym duchu, popierać go będziemy i dlatego głosujemy za przyzwoleniem mu budżetu. (*Rzęsiste oklaski z prawicy*).

Pos. Plener szczerze ubolewa, że dyskusya budżetowa miała przebieg nieodpowiadający ani przedmiotowi, ani sytuacyi politycznej. Co do samego przedmiotu, jeden tylko mowca z lewicy coś powiedział o finansach, wszyscy inni tyle jak nic. Sprawozdanie komisyi budżetowej nie daje jasnego obrazu sytuacyi finansowej, nie daje wyobrażenia o wielkości niedoboru, lecz usiłuje w sposób dowcipny wykazać, że bilans roku bieżącego jest korzystniejszy niż roku zeszłego o 3,100,000 zł. Nie pomieszczono jednak w rachunku wydatków na kolej Podkarpacką i na powstanie bośniackie, nie uwzględniono niezbędnej zmiany w obrachunku ceł w skutek fikcyjnej uchwały delegacyjnej o dochodach z nich; a licząc na kolej Podkarpacką tylko $2^1/_2$ miliona, choć prawdopodobnie przypadnie na r. 1882 oprócz tego jeszcze 6 do 7 milionów, na powstanie bośniackie zaś tylko to, co uchwalono, choć to nie wystarczy, natenczas bilans, obliczony o 3,100,000 zł. korzystniej, okaże się sprytną kombinacyą, gdy tymczasem rzeczywistość pokaże, że bilans jest o 6 milionów niekorzystniejszy od roku ubiegłego. P. minister skarbu, wnosząc preliminarz budżetu, roztoczył przed oczyma naszemi obraz bardzo różowego kolorytu, zapowiadając, że bardzo nieznaczną kwotę wypadnie pokryć przez zaciągnięcie długu. To już się zmieniło. Z jego projektów podatkowych bardzo niewiele rok 1882 będzie miał dochodów, tak że z pewnością trzeba będzie pokryć 35 do 37 milionów nowym długiem, t. j. okrągło 40 milionów renty po nominalnej wartości. W ogóle długi nigdzie tak nie rosną, jak w Austryi w spokojnych nawet czasach. W r. 1869 procenta od długów publicznych wynosiły na naszą połowę monarchii $77^1/_3$ miliona, dziś wynoszą 107 milionów, a więc tyle, ile w r. 1869 wynosiły na obie połowy monarchii. Z końcem roku bieżącego staną na wysokości sumy $107^1/_2$ miliona. Dlaczego p. minister skarbu nie spełni przynajmniej tego, co nam przed kilkoma miesiącami zapowiedział? Zapowiedział reformę podatków zarobkowego i dochodowego; trzy miesiące odtąd upłynęły, a nic się nie dzieje w tej mierze. Jedyny podatek od nafty przeprowadzono, podatek, którego ciężar spadnie na klasy pracujące, a te właściwie ochraniać byłoby obowiązkiem klas wyższych, tak bardzo faworyzowanych w naszem ustawodawstwie. (*Brawo, brawo* z lewicy.) Ci sami panowie, którzy przywłaszczają sobie monopol reform socyalnych, rozpoczynają całą swą czynność reformacyjną od uciskania klas pracujących. My także zmierzamy do tego, aby chronić chłopa nie tylko przed lichwiarzem, w czem wy upatrujecie główne zadanie wasze, lecz także przed skupowaniem gruntów przez właścicieli latyfundyów, co rujnuje gospodarstwa włościańskie więcej niż lichwa. (*Brawo z lewicy.*) Z nagromadzenia wielkich kapitałów, na które wy ustawicznie uderzacie, nikt nie miałby większych korzyści, jak właśnie posiadłość gruntowa; jest to więc nieroztropność wszczynać krucyatę przeciw wielkim kapitałom. (*Wesołość i brawo z lewicy.*) Ponieważ atoli kapitałów potrzebujecie, a nagromadzenia ich w kraju doczekać się nie możecie, przeto rząd wpadł na pomysł podźwignięcia stosunków ekonomicznych za pomocą gwałtownego, nagłego sprowadzenia kapitału zagranicznego. Ta nowa era rozkwitu ekonomicznego wyciska na całej w ogóle erze teraźniejszej znamię niezatarte. Tu mowca obszernie rozwodzi się o *Länderbanku* i *Union générale* w duchu znanych już dostatecznie artykułów dziennikarskich. Nakoniec polemizuje przeciw mowcom z prawicy w kwestyach politycznych i administracyjnych, wywodząc, że lewica zwalcza rząd teraźniejszy nietylko z tych pobudek, z jakich stronnictwo w ogóle zwalcza system sobie nieprzyjazny, lecz także z troski o przyszłość państwa. (*Oklaski z lewicy*).

Prezes ministrów hr. Taaffe: Wysoka Izbo! Czuję się zniewolonym zabrać głos, aby odpowiedzieć na niektóre wyrażenia. Rzecz to zwyczajna wdrawdzie, że rząd bardzo wiele musi przenosić na sobie; ale wszystko ma swoje granice. Mówiono wiele przeciw rządowi, mówiono wczoraj i dziś przeciw mnie osobiście (*Głosy z lewicy. Nie mówiono osobiście!*) Co mówiono przeciw mnie osobiście, nie byłoby mię wcale nakłoniło do zabrania głosu (*brawo z prawicy*); ale szacunek dla wys. Izby zniewala mię do tego (*Huczne brawo z prawicy*). Powiedziano, że odpowiedź na interpelacyą Kliera jest szyderstwem (*Z lewicy: Tak jest! tak jest!*). Przeciw temu muszę wystąpić, i to z dwojakiego względu. Po pierwsze mogę z spokojnem sumieniem oświadczyć, że rząd daleki jest od podobnych intencyj (*Brawo z prawicy*). Co się zaś tyczy rzeczy samej, muszę pozostawić wys. Izbie sąd, czy odpowiedź, oparta na wyrokach sądowych i władz cesarskich, tak że każdy wyraz jej ma dowód w aktach (*głosy z prawicy: Słuchajcie!*), można nazwać szyderstwem! (*Brawo z prawicy*). Dalej powiedziano, że pewne wyrażenie prezesa ministrów w Izbie wyższej świadczy albo o wielkiej śmiałości, albo o braku zrozumienia rzeczy. Przeciw obu tym wyrazom zastrzegam się stanowczo. Nie była to ani wielka śmiałość, ani brak zrozumienia rzeczy, lecz konsekwencya. Konsekwencyą dużo można przeprowadzić. Rząd ma na celu pojednanie i hasło to wypisał na swoim sztandarze. Trudna to rzecz wtedy tylko, gdy z pewnej strony chce się pojednania tylko przez zupełną rozterkę! (*Brawo z prawicy*). Ja staram się o pojednanie przez połączenie. Powiedziano tu, rząd i stronnictwo większości chce utworzyć z Austryi państwo słowiańskie czy czeskie. Imieniem stronnictw odpowiadać nie mam prawa, do nich to należy odpowiadać od siebie — ale w imieniu rządu nie potrzebuję rozwodzić się nad tem szeroko, bo wciąż jeszcze jestem przekonany, że panowie na lewicy w skrytości serca sami nie wierzą, aby rząd teraźniejszy chciał stworzyć z Austryi państwo słowiańskie. Niemniej przeto rząd nie sądzi, iżby państwo austryackie powinno być państwem niemieckiem. Austrya jest Austryą (*oklaski z prawicy*); jest to ognisko zjednoczenia wszystkich narodowości, które prawnie żyją pod berłem austryackiem, które tu mogą używać praw swoich, a prawa te o tyle ograniczać powinny, ile tego wymaga wspólne pożycie. (*Huczne brawo z prawicy*). Mówiono o rozgoryczenem usposobieniu w Czechach; nie przeczę temu wcale, ale zwalać panujące rozgoryczynie jedynie na karb rządu teraźniejszego, to rzecz niesłuszna! Zdaje mi się raczej, że rozgoryczenie to jest wynikiem wielu rzeczy, które dawniej się stały, i rzeczy, które stać się były powinny, a zostały zaniedbane (*Głosy z prawicy: Tak jest! Oklaski*). Wspomniano dalej, że lewica jako niemiecka i jako austryacka musi odmówić rządowi budżetu. Może jedynie jako niemiecka, to przyznaję, (*wrzawa*

---

dziela z nimi złą i dobrą dolę, pasie, jak oni swoich kilka krów na hali, które są jego całem bogactwem, uprawia w pocie czoła, jak oni, jałowy, kamienisty zagon i jak oni, żyje nieraz całe tygodnie w zimie mlekiem, chlebem i serem. I możnaż się dziwić, że lud lgnie do nas, że nas otacza czcią i posłuszny jest nam we wszystkiem Czy odwiedziłeś pan którego z tych kuratów, zagrzebanych od lat kilkudziesięciu na odludnych wsiach górskich, do których trudno dojechać wozem? Czyś się pan przypatrzył ich życiu? Któżby się na takie życie zgodził oprócz chyba kapłana, którego pierwszym obowiązkiem poświęcenie i zaparcie się wszystkiego? Władamy istotnie ludem, ale władamy zasługą naszą, władamy tem, żeśmy kość z kości, krew z krwi tego ludu. Wiesz pan, zkąd się zasila kler tyrolski? Z chłopów! Na palcach policzyłbyś pan kuratów, pochodzących z wyższych stanów. Są to wszyscy niemal dzieci tychsamych wsi, których są ojcami duchownymi, dawne *Gaisuby*, których ich poprzednicy na parochiach wychowali sobie na następców. Gdy ksiądz dostrzeże w którym chłopaku wiejskim swojej parafii większych zdolności, poducza go po skończeniu szkółki miejscowej trochę łaciny, a potem prowadzi do najbliższego miasta, w którem jest gimnazyum, zdaje z nim wstępny egzamin, wmawia w ludzi, że chłopak ma takie zdolności iżby była szkoda, gdyby nie mógł uczęszczać do wyższych szkół, i tak długo depcze z nim od domu do domu, tak długo kołacze od drzwi do drzwi, tak długo żebrze po klasztorach i zamożniejszych rodzinach, aż mu tu wyżebrze wikt, tam jakiś kącik, ówdzie kilka groszy i w końcu zabezpieczywszy od głodu, pobłogosławi krzyżem świętym i zostawi, aby się dalej za pomocą Bożą i dobrych ludzi przebijał własnemi siłami przez świat. Pełno pan masz takich studentów w Insbruku. Po latach powraca taki chłopak jako ksiądz do swojej wsi i zajmuje najczęściej miejsce swego poprzednika. Tak u nas ksiądz jest niemal zawsze ojcem duchownym księdza, a gmina, w której jest kuratem, niejako jego rodziną, i uważa go też w całem tego słowa znaczeniu za swoją głowę. Tak i ja przed dwudziestu laty zostałem księdzem, za co niechaj będą Bogu najwyższemu dzięki!

— Nietylko stanu duchownego dobija się młodzież nasza włościańska za pomocą poczciwych kuratów — przerwał profesor — Iluż tą drogą przeszło z hal górskich na katedry uniwersyteckie, na urzędy, dorobiło się sławy autorskiej, lub głośnego imienia na polu sztuki. Ja także zawdzięczam moje dzisiejsze stanowisko proboszczowi mojej wsi rodzinnej Tschötsch koło Brixen, z której wyszedł podobną drogą i Fallmerayer na jednego z pierwszorzędnych pisarzy.

— Już co do Fallmerayera kochany profesorze — wpadł w słowo major — to lepiej nie wspominaj o nim. Właśnie dlatego został tem, czem był, że się wyłamał z pod wpływu duchownych, którzy mu uczeniem się na pamięć wszystkich świąt z kalendarza i legiend świętych chcieli zamącić głowę. Za wiele jest w jego *Fragmentach* o woni lasów, o soczystej zieleni łąk, o polityce, za wiele w nich jest bystrości, trzeźwości i śmiałości, a za mało o blasku katolickiego kościoła i o cnotach kleru, żebyście się nim szczycić mogli, i wątpię, czy on u swoich pobożnych rodaków cieszy się dobrą sławą.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

po lewicy), ale nie austryacka. A ponieważ już zabrałem głos, niech mi będzie wolno wrócić do niektórych uwag wypowiedzianych przedwczoraj przez pierwszego mowcę (Carnerego). Mówił o katowni dla rządu. O ławie torturowej *(Folterbank)* często już słyszałem (minister wskazuje tu na ławę rządową), widuję ją codzień; o katowni *(Folterkammer)* słyszę po raz pierwszy. Mogą być umowy, można porozumiewać się, [aleo torturach mowy być nie może. Przypuściwszy, ale nie przyznawszy, że brano rząd istotnie na tortury, to takie tortury tylko wtedy mogłyby zachodzić, gdy się ma sprawę z opozycyą *quand même!* Jeśli tej nie ma, to i tortury byłyby niepotrzebne; przeczę też, aby rząd był ich ofiarą. Powiedziano dalej, że prezes ministrów zasłania się tarczą korony, broniąc jej spraw wtedy tylko, gdy sam czuje się dotkniętym. Przeciw temu z wszelką stanowczością wystąpić muszę. Nie chowam się poza tarczę, ani poza tekę; stawam przed tarczą i przed teką moją. *(Brawo! brawo! z prawicy)*. Gdy chodzi o obronę praw korony, nie czekam, aż będę się czuł dotkniętym, lecz poczytuję sobie za najświętszy obowiązek i za zadanie moje bronić praw korony w każdej sytuacyi, przy każdej sposobności i przeciw każdemu, czy zamachy na prawa korony są jawne, czy skryte. *(Oklaski z prawicy)*. Bronić ich będę aż do ostatniej kropli krwi, aż do ostatniego tchnienia. To zapewnienie przyjąć proszę wys. Izbę. (*Przeciągłe oklaski z prawicy).*

Z kolei zabiera głos minister skarbu p. Dunajewski, którego mowę podamy jutro.

Po polemicznem przemówieniu posła Fanderlika przeciw lewicy, na wniosek pos. Lienbachera zamknięto dyskusyę ogólną. Mowcami generalnymi wybrali zapisani do głosu posłowie z prawicy pos. Riegera, z lewicy pos. Herbsta.

Koniec posiedzenia o godzinie 3 min. 50. — Następne jutro.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Proces [illegible] cyalistów w Poznaniu).

Dnia 14 b. m przed izbą karną sądu ziemiańskiego w Poznaniu rozpoczął się proces wytoczony 7 osobom poszlakowanym o knowania socyalistyczne. Oskarżonymi są: były student medycyny Stanisław Mendelson, student medycyny Wrocisław Hieronim Truszkowski, były czeladnik introligatorski Józef Konstanty Janiszewski, żona właściciela dóbr Marya Jankowska, ślusarz Julian Bujakiewicz, fabrykant papierosów Antoni Kosobucki, czeladnik ślusarski Stanisław Goryszewski. Najwybitniejszą rolę grają Mendelson, Truszkowski i Jankowska. Ostatnia, kobieta w średnim wieku, odznacza się wyższym stopniem towarzyskiej ogłady, Mendelson pochodzi z Warszawy W r. 1875 imatrykulowany był na wydziale medycznym uniwersytetu warszawskiego. Po 5 semestrach udał się w kwietniu r. 1878 do Galicyi. Tamże został, jak twierdzi, w skutek denuncyacyi jako podejrzany o socyalistyczne dążności we Lwowie aresztowany i z kraju wydalony. W skutek tego udał się do Wrocławia, gdzie krótki czas słuchał filozofii, lecz wnet powrócił do Warszawy. W sierpniu 1878 opuścił znów Warszawę, ponieważ tamtejsza policya już na trop jego wpadła i w domu jego rodziców rewizyę przedsięwzięła. Udał się potem do Szwajcaryi, ztamtąd do Paryża, a w roku 1879 wrócił znów do Szwajcaryi, gdzie był czynnym jako współredaktor pism socyalistycznych *Równość* i *Przedświt.* W październiku r. 1870 został w Wiedniu aresztowany i dostawiony do Krakowa, gdzie stawał przad sądem przysięgłych oskarżony o zakłócenie spokoju publicznego. Wy[illegible]kpku tego wprawdzie wyrokiem z dnia 16 kwietnia 1880 został uznany niewinnym, ale za przybranie obcego nazwiska i niedozwolony powrót skazano go na jeden miesiąc więzienia.

Truszkowski urodził się w Białej Cerkwi, gubernii kijowskiej. Po skończeniu gimnazyum był pewien czas urzędnikiem kolejowym w Bessarabii, potym prywatnym nauczycielem. W kwietniu r. 1876 udał się do Rumunii, ztamtąd do Galicyi, gdzie we Lwowie, Przemyślu i Krakowie do końca r. 1878 pracował jako introligator. Równocześnie z Mendelsonem stawał w Krakowie przed sądem przysięgłych, oskarżony o zakłócenie spokoju publicznego i obrazę majestatu. Od zarzutów tych został uwolniony i tylko za przybranie obcego nazwiska na 5 dni aresztu skazany i z kraju wydalony. Udał się potem do Szwajcaryi i na uniwersytecie w Bernie imatrykulował się jako student medycyny. Wreszcie przybył do Poznania na Zurych, Monachium i Drezno, chcąc. jak twierdzi, u jednego z swych znajomych, mieszkającego pod Poznaniem, spędzić wakacye.

Jankowska urodziła się w Rotmistrzówce, w gubernii kijowskiej. Jest córką mieszkającego w Paryżu właściciela dóbr Wincentego Zalewskiego, a żoną właściciela dóbr Władysława Jankowskiego w Chodorowie pod Kijowem.

Janiszewski pochodzi z Grodziska i od kilku lat pracował jako introligator w Niemczech, Szwajcaryi i we Francyi.

Goryszewski urodził się w Pąkach, w obwodzie mławskim w Królestwie Polskiem, w r. 1877 przeszedł granicę pruską i pracował również jak Bujakiewicz, pochodzący z Krobi, w fabryce Cegielskiego.

Wszystkich oskarżonych, prócz Kosobuckiego, obwinia prokuratorya o niebezpieczne dążności socyalistyczne, o rozszerzanie zakazanych pism socyalistycznych, dalej o przestąpienie rozmaitych postanowień niemieckiego kodeksu karnego, a mianowicie Mendelsona, Truszkowskiego i Janiszowskiego o namawianie do zakłócenia spokoju krajowego i rabunków, o podżeganie przeciwko sobie rozmaitych klas ludności, mianowicie robotników, właścicieli fabryk i dóbr, wojska i urzędników, o rozmyślne rozszerzanie zmyślonych i nieprawdziwych faktów, mogące podać w pogardę istniejące urządzenia państwowe, o urządzanie i zwoływanie zebrań bez poprzedniego zawiadomienia policyi, wreszcie Janiszewskiego o obrazę Cesarza i o grożenie śmiercią członkom utworzonych już tajnych kółek w razie wydania tajemnicy. Kossobucki zaś i Goryszewski są oskarżeni o udzielanie pomocy Mendelsonowi przy ucieczce z Poznania.

W przesłuchaniu Mendelson i Truszkowski zaprzeczają temu, jakoby zajmowali się zorganizowaniem w Poznaniu agitacyi socyalno-demokratycznej, wchodzili tylko w styczność z robotnikami, pragnąc klasy robocze skłonić do gorliwszego zajęcia się kwestyą socyalną i polepszeniem własnego bytu. Zebrań nie urządzali, ani nie namawiali robotników do tworzenia tajnych kółek socyalistycznych. Nie zaprzeczają dalej, że dawali temu i owemu robotnikowi pisma treści socyalistycznej, a mianowicie: *Równość*, *Kto z czego żyje*, *Przedświt*, *Kapitał i praca.*

Z zasadami, mianowicie w pierwszych trzech pismach wyrażonemi w ogólności zgadzają się, choć nie mogą pochwalić zdania, jakoby przeprowadzenie ich idei mogło tylko być możebnem na drodze rewolucyi i gwałtu. Owszem są przekonani, że zasady ich dadzą się przeprowadzić powoli na drodze historycznej, na drodze coraz to większego ich zrozumienia przez świat, na drodze ogólnego przekonania o jedynej ich prawdziwości. W tej myśli, powiada Mendelson, należy zrozumieć wyraz „rewolucya“ w redagowanym przezeń *Przedświcie.*

Najwięcej interesu budziło przesłuchanie Jankowskiej, która oświadczyła, że zajmuje ją żywo kwestya robotników, że do swych obecnych przekonań przyszła na drodze badań naukowych. Po pobycie u wód w Ostendzie, gdzie była razem ze swemi dziećmi, przyjechała do Poznania, by osobiście przekonać się o tutejszych stosunkach społecznych, a mianowicie o doli robotników. Najęła pomieszkanie i przedstawiała się jako nauczycielka języka francuskiego pod przybranem nazwiskiem Hermine Jucker. Zaprzecza wszelkiej agitacyi między robotnikami, choć nie zaprzecza, że bywała często w ich towarzystwie i czytywała im swe notatki i uwagi nad kwestyą socyalistyczną. Po dwutygodniowym pobycie w Poznaniu udała się znowu do Ostendy, by razem z dziećmi i z nauczycielem domowym wrócić do domu. Gdy przybyła do Berlina, dowiedziała się, że policya poznańska ją ściga. Chcąc się przekonać osobiście, jak jej sprawa stoi, przybyła do Bydgoszczy, gdzie się z Mendelsonem spotkała, i tu została aresztowaną. Z Ostendy przywiozła ze sobą kufer pełen pism socyalistycznej treści, które na jej żądanie przysłał księgarz pewien z Genewy. Chcąc się bowiem jeszcze bliżej zapoznać z kwestyą robotniczą, pisała do niego, by jej przysłał wyszłe w najnowszym czasie w polskim języku książki i pisma o kwestyi socyalnej. Zaprzecza wszelkiej korespondencyi z którymkolwiek z oskarżonych, lub z innymi robotnikami, przyznaje tylko, że korespondowała często z Mendelsonem. Zaprzecza, jakoby w Berlinie bawiła i mieszkała pod przybranem nazwiskiem Milewskiej i podaje rachunek hotelu, w którym mieszkała, wystawiony na jej właściwe nazwisko.

Truszkowski i Janiszewski przyznaje się do zasad wygłoszonych przez Mendelsona. Bujakiewicz, Goryszewski i Kosubocki wypierają się wszystkiego.

Rozprawa w tym procesie rozpisaną jest na dni kilka.

(Program gabinetu egipskiego.)

Program nowego ministerstwa, utworzonego pod przewodnictwem Mahmuda Sawy, przedłożony kedywowi do zatwierdzenia i przez niego zatwierdzony, według korespondencyi do pism europejskich brzmi w dosłownym przekładzie z języka arabskiego:

„Wasza Wysokość raczyłeś mi powierzyć misyę utworzenia nowego gabinetu. Poczytuję za swój najpierwszy obowiązek przedstawić Waszej Wysokości zasady, któremi sam i ministerstwo pod mojem przewodnictwem kierować się będziemy. Wypadki, które zaszły od lat kilku w Egipcie wzbudziły tak w kraju jakoteż zagranicą obawy w opinii publicznej. Obawy te wynikły z dwóch przyczyn: z naszych finansowych zobowiązań i reform wewnętrznych. Ogólny dług kraju został uregulowany całym szeregiem dekretów. które to dekreta znowu zostały uzupełnione ustawą likwidacyjną z dnia 19 lipca 1880 r. Prawom tym zawarte konwencye nadały charakter międzynarodowy. Rząd Waszej Wysokości szanował je zawsze, a ministerstwo czuwać będzie nad ścisłem ich wykonaniem. Likwidacya długu bieżącego jest faktem dokonanym dla wszystkich uczestników, a zwłaszcza dla tej ogromnej ich większości, której prawa uznane zostały przez władze kompetentne. Likwidacya ta będzie i nadal jak najgorliwiej wykonywaną, a nad długiem skonsolidowanym czuwać będzie i nadal administracya specyalna, ustanowiona dla pożyczki z r. 1878 na zastaw Dairy i domen. Organa utworzone dla administracyi długu państwa, jako to: kontrola generalna, komisya długu, kontrola Dairy i komisya domen są instytucyami, które przez rząd zawsze lojalnie muszą być utrzymane, jak to się działo do dnia dzisiejszego. W tym stanie rzeczy nie zostanie w przyszłości nic zmienione. Gabinet starać się będzie o skosolidowanie tych instytucyj i ułatwienie ich funkcyonowania. Poczytywać nie przestanie harmonii tych władz publicznych za nieodzowny warunek regularnego toku spraw i ma przekonanie, że ogólna administracya kraju z polityki takiej odniesie niewątpliwe korzyści.

„Wasza Wysokość byłeś zawsze przekonany, że w celu wykonania rozumnych i ubezpieczających reform wewnętrznych, potrzebna jest pomoc Izby deputowanych, ażeby więc odpowiedzieć tej idei została zwołana obecna Izba. Ministerstwo podziela te zapatrywania. Główną swoją uwagę poświęci reorganizacyi sądów, reformie administracyi i niezbędnej poprawie naszego publicznego wychowania, ażeby poprzeć rozwój kraju na drodze postępu i cywilizacyi. Zajmie się zbadaniem środków mających na celu rozwoju rolnictwa, handlu i przemysłu, jakoteż innemi projektami refom, które były zawsze przedmiotem troskliwości Waszej Wysokości. Przedewszystkiem jednak uważa gabinet za konieczne określić atrybucye Izby deputowanych, ażeby ciało to mogło użyczyć rządowi odpowiedniego poparcia i urzeczywistnić nadzieju kraju. Pierwszym zatem aktem gabinetu będzie przedłożenie do sankcyi statutu organicznego dla Izby deputowanych. Statut ten uwzględni wszelkie prawa i zobowiązania tak prywatnej jakoteż międzynarodowej natury, tudzież wszelkie zobowiązania odnoszące się do długu publicznego i ciężary, które ztąd wyniknęły dla budżetu państwa. Ustanowi odpowiedzialność ministrów przed Izbą i regulamin obrad nad wniesionemi projektami praw. Daleki od wszystkiego co mogłoby wywoływać obawy, statut ten zawierać będzie wszelkie niezbędne warunki dla uspokojenia i rozwoju pomyślności kraju.

„Taki jest zgodny z życzeniami kraju program nowego ministerstwa. Wysokie mocarstwa, a szczególniej Wysoka Porta, której przychylnego poparcia używaliśmy zawsze w wykonywaniu nadanych nam praw i przywilejów, nie odmówią, jak mam niepłonną nadzieję, rządowi Waszej Wysokości i nadal swego życzliwego poparcia, które było zawsze korzystne dla Egiptu.

„Żywię zarazem nadzieję, że powaga rządu Waszej Wysokości poświęcona będzie jedynie i wyłącznie zabezpieczeniu praw każdego i utrzymaniu porządku, i że doprowadzi naród na drodze postępu do dobrobytu.

„W dniu, w którym Wasza Wysokość objąłeś władzę, przyrzekłeś stworzyć dla Egiptu nową erę postępu. Ofiarujemy Waszej Wysokości bezwarunkową pomoc i współdziałanie nasze do urzeczywistnienia jego przyrzeczeń. Cel, który chcesz osiągnąć, jest i naszym celem. Jeżeli Wasza Wysokość raczysz program ten zatwierdzić, to upraszam o położenie podpisu na dekrecie, który przedkładam w celu utworzenia gabinetu.“

Odpowiedź kedywa brzmi:

„Skoro podejmujesz się pan zadania utworzenia nowego gabinetu z świadomością tej misyi, składasz nowy dowód swego przywiązania i patryotyzmu. Jeżelim panu powierzył tę misyę, to dlatego, ponieważ znany mi jest szlachetny jego umysł, którego dowody złożyłeś niejednokrotnie na stanowiskach, jakie ci bywały powierzane. Zgadzam się na program pański i rozwinięte w nim zasady. Są one podstawą sprawiedliwości i dają rękojmię utrzymania porządku w kraju i zapewnienia mieszkańcom jego bezpieczeństwa.“

Reszta oświadczenia kedywa przychylnego programowi jest tylko najwierniejszą jego parafrazą, kończy się zaś pismo życzeniem, ażeby Bóg błogosławił wspólnym zabiegom około dobra Egiptu.

KRONIKA

= **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły pogorzelcom gminy Swilcza w powiecie rzeszowskim 500 zł. zapomogi.

(—) **Bal polski** w Wiedniu obiecuje wypaść bardzo świetnie. Jak donoszą dzienniki, Najj. Pan i Jego Ces. Wysokość Arcyksiążę Karol Ludwik przyjęli w najłaskawszy sposób deputacyę komitetu balowego i okazali wielką życzliwość dla humanitarnych celów tego festynu. Najj. Pan raczył przyrzec Swoją obecność na balu, jeśli nie zajdzie jaka przeszkoda. Jego Ces. Wysokość Arcyksiążę Ludwik, który, jak wiadomo, objął protektorat polskiego balu, zapowiedział obecność Swą stanowczo.

= **Pogłoska** zapisana w kilku dziennikach krajowych, jakoby na dworcu kolei żelaznej w Stanisławowie wykryto i zatrzymano przesyłkę broni, nie ma najmniejszej podstawy.

(—) .**Wczorajszy bal** na rzecz pomnika Mickiewicza powiódł się świetnie pod każdym względem. Rezultat finansowy przewyższył oczekiwania, wynosi bowiem około 2.500 zł.

— **Zgromadzenie tygodniowe** towarzystwa politechnicznego odbędzie się jutro, w sobotę, o godzinie 6 wieczorem w sali rysunkowej miejskiego muzeum przemysłowego w ratuszu. Na porządku dziennym: Wykład p. prof. Jägermanna o projektach kolei drugorzędnych w Galicyi; luźne komunikacye i wnioski.

— **W kasynie miejskiem** odbędzie się w przyszły poniedziałek ostatni wieczorek z tańcami.

(—) **Na zupę rumfordzką,** rozdawaną w domu ubogich przy ulicy Kopernika przez towarzystwo św. Wincentego à Paulo tylko biednym wstydzącym się żebrać złożyli w handlu pp. Dreksiera i synów pp. Emilia z Strzeleckich Kochanowska 5 zł., A. C. 3 zł., Jaś 1 zł., bar. August Romaszkan 10 zł., ks. biskup Seweryn Morawski 20 zł.; razem 39 zł. Od dnia 10 do 16 lutego r. b. włącznie wydano 2.155 porcyj zupy i 2.155 porcyj chleba. Za czas od 27 grudnia 1881 do 16 lutego 1882 wydano razem 14.511 porcyj zupy i 14.485 porcyj chleba, rozchód wynosił przeszło już 800 zł., a przychód 412 zł. 30 ct. W takim składzie rzeczy już dziś potrzeba by było zaprzestać dalszego rozdawnictwa. Towarzystwo jednak, pokładając nadzieję w ofiarność chrześciańską i ufne, że serca ludzi miłosiernych nie opuszczą biednych, dla których ta zupa jedyną jest ciepłą strawą na dzień cały, dzieła rozpoczętego nie zaprzestaje, ale w imieniu biednych uprasza o litość i dalsze składki.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu J. A. z wozu futro lisie o czarnem, sukiennem pokryciu wartości 50 zł., panu K. D. ze stajni uprząż wartości 37 zł., a panu F. M ze strychu kilka sztuk skórek baranich. — Złożono znaleziony na ulicy Łyczakowskiej złoty zegarek i oprawne w czarne okładki nuty operetki *Les Cloches de Corneville* zapomniane w dorożce.

— **Dwaj znakomici mężowie** zakończyli w tych dniach życie w Paryżu: słynny pisarz i akademik August Barbier, oraz senator Ludwik Józef Martel. Pierwszy sławę swoją literacką zawdzięcza głównie politycznym swoim satyrom, w których trafnie pokazać umiał słabostki, wady i zboczenia swojego społeczeństwa. Głośne w swoim czasie były utwory Barbier'a *La popularité*, *Le lion*, *Varsovie* i t. d. W kilku satyrycznych swoich „jambach“ uznał Barbier za konieczne wychłostać bez litości manię samobójczą, która przez jakiś czas w zastraszający sposób zaczęła się była szerzyć w Paryżu. Jego szorstki, energiczny, aż z cynizmem prawie graniczący styl podobał się swoim czasie publiczności francuskiej nadzwyczajnie. Barbier, który dożył 77 roku życia, jest także autorem *Hymnu do Francyi*, po raz pierwszy z muzyką Berlioza wykonanego podczas wystawy w Paryżu r. 1844. — Senator Martel, stary, energiczny republikanin, od roku 1861 grał wybitną rolę polityczną we Francyi, a po roku 1871 był ministrem, prezydentem senatu, a nawet obok Grévy'ego kandydatem do prezydentury. Powrót parlamentu francuskiego z Wersalu do Paryża był głównie jego dziełem. Schorzały starzec usunął się w roku 1879 od spraw publicznych i aż do ostatnich czasów ciągle był cierpiący. Martel pod względem siły i czystości przekonań należał do najsympatyczniejszych mężów publicznych nowej Francyi.

— **Wyprawa polarna.** Z Rieki donoszą wiedeńskiej *Presse*: Kapitan marynarki wojennej Wohlgemuth, upatrzony na dowódzcę przyszłej austryackiej wyprawy podbiegunowej, która w pierwszych dniach kwietnia wypłynie z portu w Pola, bawił kilka dni w Wiedniu, ażeby uzupełnić tu szeregi swojej załogi, która tym razem znowu po większej części składać się będzie z Riekan. Powiodło mu się to w zupełności. W Pola zaś pracują gorliwie nad wyekwipowaniem parowca, który zawiezie ekspedycyę na wyspę Jan Mayen, gdzie zajmie ona leże zimowe. Kapitan Wohlgemuth, bratanek feldmarszałka-porucznika i nieszczęśliwego kapitana fregaty, który w roku 1852 z parowcem

wojennym *Marianna* zaginął na morzu bez śladu, jest godnym prawdziwie następcą Weyprechta w ekspedycyi pod biegun północny.

— **Piramida Meidoum.** Jak donoszą dzienniki włoskie, następca Mariette'a beja na stanowisku dyrektora muzeum egiptologicznego w Bulaku, Maspero, po długich badaniach i poszukiwaniach, odkrył nareszcie wejście do słynnej piramidy Meidoum, która dotychczas uważana była przez uczonych za hermetycznie zamkniętą. Wejście to znajdowało się tuż pod samym szczytem piramidy. Minąwszy je schodzi się w głąb kurytarzem, którego ściany są tak gładkie, jak gdyby wykute były w twardej skale. Maspero dotarł, jak donosi, około 35 metrów głęboko we wnętrzu piramidy ku jej środkowej części, gdzie znalazł przejście zatarasowane gruzem, który uprzątnąć trzeba, chcąc się dostać głębiej. Na ścianach znalazł wypisane głoskami hieratycznemi nazwiska dwóch podróżnych, Ammonesa i Sekkai, którzy zwiedzali tę piramidę w 2.500 lat po jej wybudowaniu. Odkrycie Maspery sprawiło ogromne wrażenie w Egipcie. — Piramida Meidoum położona jest w odległości jednego dnia drogi od Kairu, w drodze do Fajum; w jej pobliżu znaleziono dawniej tak zwane „mastaba" czyli mauzoleum z dwiema najpiękniejszemi i najstarszemi kolumnami egipskiemi, które pomieszczone są z innemi zabytkami w muzeum Bulackiem. Kedyw Egiptu Ibrahim basza przed laty już się był nosił z zamiarem zbombardowania piramidy Meidoum, by dotrzeć do ukrytych w niej według podania skarbów.

— **Ospa w New-Jorku.** Nowojorski korespondent *Frkf. Ztg.* donosi: Ponieważ nawet primadonny tutejszych teatrów ustrzedz się nie mogą grasującej tu obecnie ospy, przeto w tych dniach cała trupa opery Maplesona postanowiła poddać się jej zaszczepieniu Z członkami męskimi trupy poszło to bardzo gładko, natomiast panie pod żadnym warunkiem nie chciały pozwolić na zacięcie ręki, obawiając się zeszpecenia tejże bliznami, jakie pozostają po zaszczepieniu. Nie pozostawało przeto lekarzowi, jak dokonać szczepienia na nogach artystek.

— **Lekarz szesnastego wieku.** Warszawska *Medycyna* podaje ciekawy list Leonarda Thurneissera, lekarza elektora brandeburskiego, pisany d. 13 lipca 1578 z Berlina do króla Stefana Batorego. Lekarz ów, urodzony r. 1530 w Bazylei, słynny swego czasu górnik i alchemik, a wielki zwolennik Paracelsa, miał sławę nietylko w swojej ojczyźnie, ale i daleko za jej granicami. Umarł 1595. Król Stefan Batory, chcąc się zaopatrzyć w środek, któryby ga od możliwego otrucia ochronić zdołał, zawiązał z Thurneisserem korespondencyę i otrzymał od niego odpowiedź. List ten charakterystyczny jest następującej osnowy: „Najjaśniejszy Panie! Otrzymałem list Waszej Król. Mości przez p. Bojanowskiego, ze Lwowa d. 21 maja do mnie pisany. Jestem ja z liczby tych ludzi, którzy od wielu lat z magnatami przestając, potrzeby ich poznawać umiem, a stosownie do tego, co od p. Bojanowskiego słyszałem, posyłam Waszej Król. Mości pewne andidotum czyli *alexipharmacum* przeciw wszelkiej truciźnie, przystosowane do natury i kompleksyi Waszej Król. Mości. Balsam z niemałą pracą sporządziłem stosownie do prawideł kabalistyki i magii naturalnej, złość bowiem ludzka teraz do tego stopnia doszła, że ostrożnym być należy nietylko w jedzeniu i piciu, ale nawet w ubiorze, umywaniu i dotknięciu; bo zdrada ukryta być może w sprzętach rozmaitych, w stołkach i ławach, których, gdy się kto dotknie, albo przez nie przestąpi, życie utracić może; czasem skutek dopiero piętnastego a nawet trzydziestego dnia się pokazuje a jad przez mięśnie, nerwy i żyły do serca przenika. Tego więc kosztownego balsamu, który stargane siły krzepi i od trucizny chroni, posyłam Waszej Król. Mości cztery porcye, których obyczajem na dworach królewskich używanym, wobec p. Bojanowskiego skosztowałem i on za mną toż samo uczynił. Proszę Najwyższego, aby Waszej Król. Mości dawne wrócił zdrowie i t. d."

(*r*) **Trochę ryzykowny sposób.** Wiadomo, jak trudnem bywa autorom uprosić wydawcę albo dyrektora teatru, żeby przeczytał wręczony mu rękopism. W Paryżu wszyscy o tem wiedzą, ale zdaje się, że i w Londynie nie jest lepiej, jak się to pokazuje z procesu, który ma tam być w tych dniach sądzony. Pewien poeta złożył dość obszerny rękopis jednemu z większych wydawców w stolicy Anglii, który przez dwa miesiące odprawiał go ciągle jedną odpowiedzią, że dotąd nie miał czasu. Zniecierpliwiony poeta przyszedł nareszcie jednego wieczora do mieszkania wydawcy w towarzystwie dwóch swoich przyjaciół, którzy zawiązawszy księgarzowi usta, przytrzymali go przemocą na jego krześle, a poeta jednym tchem odczytał mu cały rękopism. Naturalnie, że wydawca odmówił zajęcia się tem dziełem a nadto wytoczył autorowi i jego kolegom proces o najście i gwałt w mieszkaniu.

Z Izby sądowej.

(Romans wiejski.)

(*L*) Jan Scheiner, były kapral, posiadający bardzo dobre świadectwa wojskowe, liczący obecnie 32 lat, mężczyzna wcale przystojny, gospodarz zamożny w Bełzie, ożenił się w r. 1875 z niejaką Ludwiką Szachowską z Sokala i po ślubie przeniósł się do tego miasteczka. Zaraz w ciągu pierwszych tygodni małżeństwa spostrzegł Szeiner, że żona jego bardzo lekkich jest obyczajów, jakoż po ośmiotygodniowem pożyciu, porzucił ją i powrócił do swojej rodziny do Bełza.

W sąsiedztwie najbliższem zagrody Szeinerów, mieszkali małżonkowie Mikołajewiczowie. Szeiner odwiedzał ich często, a gdy Mikołajewicz zapadł ciężko na zdrowiu, pomagał Jan jego żonie w gostpodarstwie i pielęgnował z nią chorego, który jednakowoż wkrótce umarł. Szeiner — według własnych zeznań — przywiązał się do Karoliny Mikołajewiczowej tak silnie, iż życie bez niej było dlań ciężarem. Karolina niemłoda już i wcale niepiękna kobieta podzielała to uczucie Jana, choć tenże, jako żonaty, poślubić jej nie mógł Stosunek ten trwał aż do października 1879 r. W owym czasie zaczęły po miasteczku krążyć „plotki", uwłaczające dobrej sławie wdowy, a rodzina Szeinera była niezadowoloną, że Jan dochody swoje obraca na utrzymanie Mikołajowiczowej i jej rodziny z pierwszego męża. Wszczęły się intrygi, usiłowano wzbudzić w sercu Jana uczucie zadrości. Wzbudzono w nim podejrzenie, iż Mikołajewiczowa miewa bliższe stosunki z Pawłem Pawlukiem, gospodarzem ożenionym z jej siostrą stryjeczną. Sam Szeiner wpadł też na ślady, iż istotnie miały miejsce jakieś podejrzane schadzki między wdową a Pawlukiem Od tego czasu zaczęły się nieporozumienia, które wzmogły się jeszcze bardziej, gdy Mikołajewiczowa oświadczyła stanowczo Janowi, iż zamierza wejść w ponowne związki małżeńskie z niejakim Jędrzejem Robakiem. Dotknęło to bardzo boleśnie Jana, który sądził wtedy, że zamiar małżeństwa jest tylko pozorem i że raczej chodzi tu o stosunek miłosny z Pawlukiem. Szeiner postawił Karolinie alternatywę, albo zupełnie zerwać z Pawlukiem, albo zwrócić wszelkie wydatki, jaki on (Szeiner) poczynił w ciągu pięciu lat dla niej i jej dzieci. Mikołajewiczowa zgodziła się na zwrot pieniędzy, ale nie żądanej przez Jana wysokości 200 zł. lecz tylko w sumie 60 zł. Jan akaceptował, ale tem natarczywiej domagał się wypłaty, a równocześnie zaczął oddawać się pijaństwu, czego przedtem nigdy nie czynił. D. 18 marca r. z. w stanie niecałkiem normalnym Szeiner spotkawszy Mikołajewiczową, kiedy powracała od Pawluka, zagroził jej w przytomności licznych świadków, iż „ją zabije", jeżeli nie zerwie stosunków z Pawlukiem. Groźba ta przeraziła Karolinę i od tej chwili unikała spotkania z Janem. Szeiner pod wpływem namiętności — jak sam zeznaje — kupił sobie dwururkową krucicę, proch i śrót zajęczy, wrzekomo w tym tylko celu, ażeby strzelaniem do tarczy rozerwać umysł strapiony.

Dnia 6 kwietnia r. z. wypił Szeiner 8—9 kieliszków wódki i w stanie nietrzeźwym udał się przed mieszkanie Karoliny, które było zamknięte i według zeznań jednego z świadków zawołał przez drzwi: „Otwórz, bo albo się zabiję, albo szyby wysadzę!" Karolina nie otworzyła a Szeiner oddalił się. Mikołajewiczowa wysłała syna do brata swego Bazylego Zarskiego, ażeby przybył jej na pomoc. Brat przybył, a wkrótce potem pojawił się Szeiner i zasiadł spokojnie w izbie mieszkalnej. Rozpoczęła się rozmowa na temat drażliwy dla obu stron. Karolina zaczęła płakać i właśnie gdy obcierała sobie łzy fartuszkiem, Szeiner powstał, zbliżył się do niej na dwa kroki i strzelił z krucicy nabitej śrutem zajęczym. Jeden śrut drasnął Karolinę bardzo lekko w głowę a cztery inne weszły w ścianę kuchni, o którą Karolina była oparta. Bazyli Żarski rzucił się na Szeinera i przy pomocy Jana Mikołajewicza skrępował mu ręce. Karolina odniosła tylko lekką ranę, która do kilku dni zagoiła się zupełnie i bez śladu.

Jan Szeiner znalazł się tym sposobem przed sądem, oskarżony o zbrodnię gwałtu publicznego i usiłowanego morderstwa. W rozprawie głównej, która wczoraj odbyła się wobec sędziów przysięgłych pod przewodnictwem radcy p. Majewskiego, zeznawał oskarżony, iż do tej chwili kocha namiętnie Karolinę, że nie groził jej nigdy zabiciem, a jeżeli groził, to dlatego, aby zmusić ją do porzucenia Pawluka, i że strzelił tylko na to, aby ją przestraszyć. Gdyby miał istotnie zamiar zabicia Karoliny, mógł to jako dobry strzelec uczynić łatwo z tak niewielkiej odległości.

Karolina Mikołajewiczowa oświadcza, że nie żąda ukarania Szeinera, że przebacza mu wszystko, i w ciągu dalszych zeznań stara się go usilnie ekskulpować; odwołuje zeznania dawniejsze, jakoby groził jej zabiciem, i przyznaje, że w chwili czynu był pijany.

Inni przesłuchani świadkowie w liczbie 11 starali się również zeznaniami swojemi osłabić znaczenie całego wypadku, i o ile możności, stają bezwzględnie po stronie oskarżonego. Pawluk, wrzekomy rywal Szeinera, zeznał, iż nigdy nie miał żadnych stosunków z Mikołajewiczową i że tylko ślepa zazdrość mogła wzbudzić takie podejrzenia.

Wyrok podamy jutro.

OSTATNIA POCZTA

Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych p. minister handlu baron Pino odpowiedział na interpelacyę dep. Doblhammera w przedmiocie niekorzystnych stosunków zbytu bydła w pogranicznych prowincyach austryackich. P. minister handlu uważa, że niekorzystne stosunki, na jakie jest narażony zbyt bydła z krajów alpejskich do Niemiec, są następstwem istniejącego zakazu wprowadzania zwierząt odżuwających, konkurencyi niemieckiej pod względem hodowli bydła z krajami alpejskiemi, tudzież innemi prowincyami, zajmującemi się chowem bydła, a wreszcie dalszego ograniczenia sprzedaży bydła przez zakaz przewożenia bydła austryackiego z Voralbergu do Górnej Austryi koleją z Lindau do Monachium i Simbach. Co do pierwszego punktu nie ma na razie nadziei zapobieżenia złemu, prócz pojedyńczych, już przyznanych a bardzo niedostatecznych ulg. Zwłaszcza zaś ponowne zdobycie angielskiego targu jest prawie niemożliwe, a to z powodu skutecznej amerykańskiej konkurencyi. Pan minister handlu usiłował przeto targ wewnętrzny uczynić przystępniejszym dla alpejskiego bydła, w skutek czego ze strony kolei zachodniej i arcyks Rudolfa od 1 stycznia b. r. zaprowadzono zniżone wyjątkowo taryfy i inne ulgi. Koleje prywatne są już wezwane do zaprowadzenia takich samych obniżeń. Co do drugiego punktu tymczasowe podwyższenie cła od przywozu nie jest możliwe, ponieważ Austrya jest związana układem z Włochami. Trzecie złe jest spowodowane względami policyi weterynarskiej, a rząd poczynił kroki, aby je usunąć. Rząd uczyni wszystko, co jest w jego mocy, aby uprawnione interesa hodowców bydła znalazły uwzględnienie i poparcie. (*Oznaki zadowolenia w Izbie*).

Projekt ogólnej taryfy celnej dla monarchii austryackiej przekazano na wniosek dep. Grocholskiego osobnej komisyi, która składać się będzie z 24 członków.

Izba deputowanych miała być, począwszy od dnia dzisiejszego, odroczoną na dni kilka z powodu przypadającego w dniu jutrzejszym wyboru uzupełniającego jednego posła z kuryi większych posiadłości w Czechach.

Dzienniki berlińskie z dnia 15 b. m. podają z Petersburga wiadomość o radzie ministeryalnej odbytej w Gatczynie, w ciągu której miało przyjść do nieporozumień pomiędzy kierownikiem wydziału spraw zagranicznych Giersem a hr. Ignatiewem. Giers miał doradzać energiczne środki przeciw półurzędowemu popieraniu w Rossyi powstania hercegowińskiego i miał przytem powiedzieć: „Jest to wewnętrzna kwestya austryacka, przynajmniej dopóty, dopóki Austrya nie ma zamiaru przemienić okupacyi w aneksyę." Hrabia Ignatiew wystąpić miał z silną opozycyą przeciw temu oświadczeniu i miał powiedzieć, że świętym obowiązkiem Rossyi jest użyczyć uciśnionym księstwom moralnego poparcia, gdyż w przeciwnym razie zaparłaby się Rosya swojej historycznej misyi. Zajście pomiędzy obu ministrami miało być tak przykre, że car uznał za stosowne zamknąć nagle posiedzenie rady ministrów. Wiadomość tę powtarzamy naturalnie z zastrzeżeniem, na odpowiedzialność dzienników, które ją podały.

Według jednego z telegramów petersburskich, spodziewano się wczoraj wydania okólnika hr. Ignatiewa, jako ministra spraw wewnętrznych, zalecającego dziennikom rossyjskim wstrzymać się od zaczepek przeciw Austryi. Wiadomość ta jest przynajmniej pod względem formalnym niedokładną, gdyż poleceń dziennikom nie wydaje w Rossyi minister spraw wewnętrznych, tylko główny zarząd prasy.

Paryska *Nouvelle Revue*, redagowana przez panią Adam, która niedawno odbyła podróż do Petersburga i Moskwy, zawiera w najświeższym zeszycie artykuł o polityce rossyjskiej, przemawiający za stanowczym zwrotem do tak zwanej polityki narodowej a właściwie panslawistycznej. Domyślają się, że autorem tego artykułu jest rossyjski radca stanu Jomini.

Komisya zajmująca się projektem reformy kodeksu karnego ukończyła swoje prace. Szczególnie chwaloną jest część projektu opracowana przez profesora Tagancewa.

Komisya, złożona dla opracowania projektu reformy sądów pokoju w prowincyach nadbałtyckich, przyjęła między innemi i w tym projekcie postanowienia zaprowadzające karę cielesną, która może być wykonywana na włościanach a nawet na mieszczanach mocą prostego orzeczenia sędziego pokoju. Zamiana tej kary na grzywny określoną jest w projekcie utrudniającemi warunkami. Spodziewają się, że Rada państwa nie zatwierdzi tego projektu, ponieważ w Rossyi kara cielesna jest zniesiona.

Ziemstwo gubernii połtawskiej i kilku innych domaga się zreformowania systemu obrony prawnej włościan, ponieważ statystyka wykazuje, że 20 procent zubożałych wieśniaków ulega ruinie tylko dla braku dostatecznej opieki prawa.

Nieporozumienie między Freycinetem i Sayem, o którem wczoraj wspomnieliśmy i które już zagodzonem zostało, nie miało nawet tej doniosłości, jaką mu wczoraj przypisywano, ponieważ scysya, która zaszła na posiedzeniu rady ministrów, nie miała bynajmniej drażliwego charakteru i została następnie w prywatnej rozmowie załagodzoną.

W izbie włoskiej zapowiedział minister skarbu, że jeszcze w ciągu bieżącej sesyi wniesie projekt ustawy, obniżając podatek od soli.

Porta przesłała notę grożącą do rządu wschodnio-rumelskiego, który nie wprowadził w wykonanie sankcyonowanej przez sułtana ustawy o wydzierżawieniu nieruchomości należących do państwa. Statut organiczny na przypadek takiej opozycyi przepisuje procedurę sądową i Porta grozi, że użyje tego środka.

Do Aten przybyła komisya turecka mająca zająć się uregulowaniem sprawy dóbr instytutowych wyznania mahometańskiego w nowo przyłączonych do Grecyi prowincyach. Prezes gabinetu Komunduros oświadczył tej komisyi, że dopiero wtedy może przystąpić do układów w tej sprawie, gdy Izba zatwierdzi konwencyę zawartą w Konstantynopolu i gdy inne kwestye sporne między Grecyą a Turcyą zostaną załatwione.

Według londyńskiego telegramu *Köln. Ztg.* o stanie robót około kanału panamskiego nadchodzą niepomyślne wiadomości. Miano już dotychczas wydać 140 milionów franków, które nie dały żadnego praktycznego rezultatu. Robotników dziesiątkują choroby.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 16 lutego. W dalszym ciągu rozprawy budżetowej generalny mowca lewicy dr. Herbst zarzucił, że wczoraj przedstawiony program hr. Taaffego niezgodny jest z dawniejszemi programami pod względem politycznym i finansowym. Niedobór będzie wyższy od sumy przyjętej przez komisyę, która nie uwzględniła ani kredytu na stłumienie powstania, ani wydatku na galicyjską kolej transwersalną. Niedobór ten nie stoi do niedoborów dawniejszych w żadnym stosunku, chociaż stanowisko obecnego rządu stało się korzystniejsze w skutek podwyższenia cła, znaczniejszego przybytku monety, spadającego na kilka kolei żelaznych obowiązku płacenia podatków, i zniżenia się europejskiej stopy procentowej. Hr. Taaffe stworzył w wczorajszej mowie różnicę między wyrazami „niemiecki" i „austryacki." Różnica taka nie istnieje. Niemcy wiernie i wytrwale stoją przy Austryi. Niepotrzebnie uniósł się minister-prezydent oświadczając, że w obronie Korony gotów dać ostatnią kroplę krwi swojej. Zdawałoby się, że Korona jest zaatakowana. Niemcy i w przyszłości stawać będą w obronie starej Austryi, pocieszając się myślą, że w końcu wyczerpnie się zakres możliwych koncesyj, i ze starej Austryi nic już nie pozostanie do ofiarowania. Wtedy wyczerpnie się także działalność rządu. Niemcy zatem jako Niemcy, jako Austryacy, jako reprezentanci Austryi, stworzonej przez Maryę Teresę i cesarza Józefa, odmawiają rządowi budżetu. (*Żywe oklaski* na lewicy.)

Dr. Rieger zaznacza, że rząd nigdy nie przyrzekał usunięcia niedoboru, lecz tylko w programie swoim wskazał warunki osiągnięcia tego celu. Początek już zrobiony, zupełnie zaś zniknie

niedobór dopiero wtedy, gdy się spełnią wszystkie warunki. Opozycya odmawia budżetu z trzech powodów: najpierw z powodu udzielenia przywileju bankowi krajów koronnych, powtóre z powodu wrzekomego forytowania słowiańskiego żywiołu, a po trzecie dla wrzekomego braku programu i niedopełnienia danych przyrzeczeń. Jednakże obowiązkiem rządu było starać się o to, aby w sprawach finansowych nie był zależnym od jednego tylko banku, a dla opodatkowanych obywateli główną rzeczą jest możność uzyskania tańszych funduszów dla państwa i wytworzenie konkurencyi w tym celu. W sprawie forytowania żywiołu słowiańskiego mało się dotąd stało w Czechach i Morawie. Rząd pozostawił namiestników, którzy lgną do stronnictwa przeciwnego. Mowca polemizuje z pp. Klierem i Plenerem a następnie oświadcza, że gdyby Niemcom stała się gdziekolwiek krzywda, pewnie hr. Taaffe nie brałby tego lekko. Wobec zarzuconego braku programu pyta mowca, jaki jest program lewicy? Nie ma go wcale. Jedyną jej zasadą jest opozycya i negacya; ta zasada tylko łączy lewicę. Jeżeli się stanie zadość idei austryackiej, nie potrzeba się niczego obawiać. Musimy lgnąć do Austryi, jeżeli chcemy uniknąć walki rasowej (*żywe oklaski na prawicy*).

Sprawozdawca hr. Clam-Martinitz odpiera zarzut, jakoby stosunek rządu do prawicy opierał się tylko na koncessyach. Ani galicyjska kolej transwersalna, ani uniwersytet czeski nie stanowi takiej koncessyi. Konstytucya zastrzega wszystkim narodom równouprawnienie. Nie chcemy panslawizmu, a warownią przeciw niemu są w pierwszym rzędzie Słowianie austryaccy a nie sami Niemcy tylko. Siła państwa polega na łączności wszystkich jego ludów. Dążenia do uzyskania praw dla języka ojczystego są wszędzie skutkiem oświaty. Trzeba innym przyznać to, czego się dla siebie żąda. Prawica nie łudzi się co do finansów, ale ma szczerą chęć poprawienia złego.

Przejście do specyalnej rozprawy nad budżetem uchwalono znaczną większością głosów. Minister sprawiedliwości wniósł projekt ustawy o sądach wyjątkowych w Dalmacyi.

Przyszłe posiedzenie 23 lutego.

Paryż, 16 lutego. Izba deputowanych oznaczyła dyskusyę nad dzisiejszą interpelacyą Delafossa w przedmiocie polityki wschodniej na d. 23 b. m.

Rząd przedłożył projekt ustawy o reformie sądownictwa.

Skrajna lewica ma zamiar w d. 23 b. m. interpelować rząd w sprawie wydalenia Ławrowa.

Dziennik *Temps*, organ prezesa gabinetu, w artykule wstępnym wyraża nadzieję, że Europa w układach mających za przedmiot sprawę egipską, zgodzi się na wykluczenie z pod dyskusyi trzech punktów, a mianowicie: kontroli finansowej, wolnej żeglugi na kanale suezkim i nieinterwencyi tureckiej.

Paryż, 16 lutego. Agencya Havasa donosi z Rzymu, że papież wydał pismo do biskupów włoskich zwracające ich uwagę na niebezpieczeństwa, zagrażające kościołowi i trudność położenia Głowy kościoła, oraz zalecające im, ażeby popierali świeckie prace, oświadczali się za niezależnością papieża, wpływali na rozwój prasy katolickiej i pouczali duchowieństwo tak, aby mogło stanąć na wysokości położenia.

Paryż, 16 lutego. Bontoux i Feder dziś po południu wypuszczeni zostali na wolność za złożeniem kaucyi.

Wiedeń, 17 lutego. (*T. pr.*) Komisya edukacyjna Izby deputowanych uchwaliła wczoraj przystąpić do dyskusyi szczegółowej nad przedłożoną przez rząd ustawą o szkołach ludowych.

Wiedeń, 17 lutego. (*Tel. pr.*) Dr. Henryk Jaques zrezygnował ze stanowiska członka rady zawiadowczej banku *Bodencreditanstalt*, oświadczając w piśmie rezygnującem, że czyni to z powodu wyrażenia p. ministra finansów, iż jako deputowany ulega wpływom tego zakładu.

Wiedeń, 17 lutego. (*Tel. pryw.*) Z Goryczy donoszą o zgonie pułkownika Raaba. Umarł on na chorobę płucową, której się nabawił jako *attaché* wojskowy przy ambasadzie w Konstantynopolu, a zwłaszcza jako prezes komisyi rodopskiej, skutkiem nadzwyczajnej a narażającej zdrowie pracy.

Wiedeń, 17 lutego. Wiadomość urzędowa. Kolumna rekonesansowa wysłana z Foczy stwierdziła w dniu 14 b. m. obecność około 500 powstańców pod Hunicem, lecz nie w obwarowanej wiosce Hunic, około 100 znajduje się pod Jerotic, a 200 w dolinie górnej Jasnicy. Dn. 15 stoczoną została przez trzeci batalion pierwszego pułku dłuższa bitwa na południe od Bogowic z bandą powstańców, złożoną z około 250 ludzi. Banda została zupełnie rozproszoną. Wojska nie poniosły żadnej straty, powstańcy mieli czterech zabitych i kilku rannych.

Cattaro, 17 lutego. (*Tel. pryw.*) W d. 10 b. m. odbyło się w Cetynji pod przewodnictwem księcia posiedzenie rady stanu, na którem zajmowano się sprawą Krywoszy i Hercegowiny. Książę oświadczył ponownie w sposób uroczysty, że Czarnogóra zachowa najściślejszą neutralność, jakiekolwiek wypadki zeszłyby na granicach, i wydał rozkaz surowego strzeżenia granicy.

Petersburg 17 lutego. (*Tel. pr.*) *Nowoje Wremja* przytacza artykuł *N. fr. Pr.* o aresztowaniach we Lwowie i przedstawia w sposób objektywny stanowisko zajęte przez *N. fr. Pr.* wobec zajść w Hercegowinie, przyczem *Nowoje Wremja* czyni uwagę, że trafniej możnaby zcharakteryzować sytuacyę, twierdząc iż obecny gabinet uciska Słowian prawosławnych, gdy dawniejszy, centralistyczny uciskał zarówno prawosławnych jak katolików.

Londyn, 17 lutego. W wyborze uzupełniającym w Taunton kandydat liberalny został pobity przez kandydata konserwatystów.

Londyn, 17 lutego. Królowa powróciła do Londynu. W przejeździe z dworca kolei do pałacu Buckingham spłoszył się koń masztelarza i zrzucił jeźdźca tuż koło okna powozu królowej. Królowa nie doznała żadnego uszkodzenia.

Londyn, 17 luty. Na posiedzeniu Izby niższej Gladstone oświadczył, że mówiąc o autonomii lokalnej w Irlandyi, powtórzył tylko to, co już wielokrotnie było mówionem. Supremacya parlamentu angielskiego musiałaby być utrzymaną. Nie można przyznać Irlandyi tego, czego nie można było przyznać Szkocyi.

Kair, 17 lutego. Rada ministrów uchwaliła w zasadzie zupełne zniesienie niewolnictwa. Ustawy w tym przedmiocie opracowują się.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 16 lutego 1882, godzina 2 m. 30, Losy kredytowe 175 50. Węg. akcye kredyt. 296 —, Akcye anglo-austr. 118 75. Akcye banku Union 117 25, Akcye kolei Karola Ludwika 293·—, Akcye kolei północnej 244.50, Akcye kolei południowej 128·— Akcye kolei Alföld. 163·—. Akcye kolei Elżbiety 206·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 166·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 156 —, Wiedeńskie losy 122·25, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcyi kolei Albrechta —·— Węgierskie obligacye państw. w złocie 93·50. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 99 50, Losy regulacyi Cissy 108.50, Losy tureckie 22 —. Węgierska renta 118·—, Akcye banku związkowego 110·—, Akcye banku obrotowego —.—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolej państwowej —·—, Rubel papierowy 1·21½, Węgierskie losy 114·25, Marka niemiecka —·—. Usposobienie korzystne.

Wiedeń, 16 lutego 1882, godz. 5 min. 45. Akcye kredytowe 299 —. Anglo-Austryackie—·— Unionsbank —·—, Kolej Karola Ludwika 290·—. Południowa —·—, Renta papierowa 74·30, Galicyjskie listy zastawne 100·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 101 50, Losy z r. 1860 —·—. Napoleondor 9·52—, Rubel papier, —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 17 lutego 1882, godz. 10 m. 40. Akcye kredytowe 304·50, Anglo-Austr. 118·50, Akcye banku Union 117·—, Kolej Karola Lud. 293·—. Południowa 128 —, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—. Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—. Napoleondor 9.51. Rubel papierowy 1·2. Usposobienie bardzo silne.

Telegramy zbożowe z d. 16 lutego. **Wiedeń**: Pszenica za 100 kilogr. 12.25 do 12 75 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita za 10.000 liter procent 32 75 do 33·— zł. **Buda-Peszt**: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12 0 do 12.13 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do 13 62 zł.— **Berlin**: Pszenica żółta (na wrzes. paźd.). 221·— m., żyto —·— m., spirytus 55·30 m., olej rzepakowy 47 20 m. — **Szczecin**: Pszenica —·—, rzepik —·—. — **Paryż**: mąki 159 kilogr. 63 10 fr. olej rzepakowy 70·75 fr., spirytus —·— fr. — **Wrocław**: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —.—, spirytus —.—, kukurudza —.—. **Kolonia**: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński**.

Do dzisiejszego numeru dołącza się dla prenumeratorów zamiejscowych cennik handlu nasion Teofila Łuckiego.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 17 lutego 1882 o godzinie 7 rano.

Barometr 734.7mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy— 0.8°C. Psychrometr wilgotny — 4.1°C. Prężność pary 1.6 mm. Wilgoć 38° ,. Zachmurzenie 6. Wiatr SW4 Ozon 8

Temperatura powietrza— 0.6° R

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 761 0mm

Przyjechali do Lwowa.

dnia 17 lutego 1882

Hotel George'a

Pp. W. Osmulski z Góry. E. Harsdorf z Podola ross. I. Ebell z Bremen. L. Kraus z Frankfurtu. E. Robitschek z Pagi.

Hotel Angielski

Pp. W. Krzyżanowski z Hulcze. K. Marmorosz z Karo a. Z. Koczanowicz z Morszyna. H. Treter z Laszkiego. E. Rożycki z Krakowa.

Hotel Europejski

Pp. A. Krzyżanowski z Kijowa. B. Dehorski z Król. pol. T. Niementowski z Żółkwi

Hotel Krakowski.

Pp. M. Papara z Batiatycz. L. Wierzbicki z Nowego Sącza. B. Zadurowicz z Wołczkowic

Hotel Warszawski

Pp. A. Br. Brackmann z Majnicy. I. Hauser z Wiednia. Ks. I. Kunaszewski z Wareża. Ks. I. Czyrowski z Kałusza.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 16 lutego 1882.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar Lud. po 200 zł. m. k.	28?	50	293	—
Kol lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	165	—	169	—
Banku hip. galic po 200 zł. w. a.	297	—	305	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	50	101	—
„ „ „ 4 pr. w. a.	94	—	96	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	99	50	101	—
Tow. kred. gal. 4 pr. w.a. los 41½ l.	90	—	92	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	100	40	101	60
„ „ „ 5 pr. w. a.	98	25	100	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	100	50	101	75
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w.a.	100	—	102	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	95	—	96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	92	—	94	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	99	40	100	75
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100	—	102	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	100	—	102	—
5. Losy miasta Krakowa	18	—	20	—
„ „ Stanisławowa	25		27	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	56	5	66
Dukat cesarski	5	57	5	67
Napoleondor	9	47	9	57
Połimperyał	9	74	9	84
Rubel rossyjski srebrny	1	52	1	62
„ „ papierowy	1	20¼	1	22¼
100 marek niemieckich	58	25	59	—
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 14 lutego 1882.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	74.20	74.40
luty-sierpień	74.55	74.75
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	75.65	75.85
kwiecień-październik	75.65	75.85
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	118.75	119.50
„ „ 186 po 500 zł. w. a. 5 pr.	128.75	129.25
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	132.50	133.50
„ „ 1864 po 100 zł.	172.50	173.—
„ „ 1864 po 50 zł.	168.—	17?.—
Renty Com po 42 lir austr.	—.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc	143 —	144.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100.50	101.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	88.10	88.40
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	92.50	92.70
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	105.25	—.—
Bukowiny	99.—	100.—
Galicyi	99.50	100.25
Niższej Austryi	105.—	106.—
Siedmiogrodu	9?.—	96.50
Węgier	96.—	96 50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	117.50	118.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	295.—	295.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	895.—	900.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	813.—	815.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	530.—	532.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	205.50	206.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2438.—	2445.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	28? 50	290.—
Lwow.-Czern kolej po 200 zł wa. w sr.	165.50	166.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	303. -	303.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	1?7.—	127 50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	152.5?	153.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100.—	100.50
„ „ „ „ premiowe po 3%	99.75	100.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104.50
„ „ „ „ w 20 l. ?pr.	—.—	107.
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	9?.—	96.
„ „ „ „ po 5 proct.	9?.75	100.50
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	99.75	100.?
Gal. banku hip. po 6 proc.	100.50	101.25
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	101.25	101.75
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	10?.65	100.80
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	98.25	9?.75
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.—	102.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	?3.—	93.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	90.—	90.25
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	103.25	104.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.25	101.75
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99.50	100.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.—	?3.70
z r. 1867	98.50	99.—
z r. 1868	94.75	95.50
z r. 1872	93.20	93.50
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	89.50	8?.75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	174.75	175.25
Clarego po 40 zł. m. k.	39.50	40 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	107.50	108.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	18.—	—.—
Losy miasta Krakowa	— —	19.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.50	40 —
Palfiego po 40 zł. m. k.	37.20	37.60
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	19.25	20.—
Salma po 40 zł. m. k.	—.—	51.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	44.—	45.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.	25. —	26.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	—.—	127.50
„ „ po 50 zł. w. a.	6?.—	64.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	.— —	29.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	36.50	37 —
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	.—	—.—
Londyn za 10 fu. szt.	120.—	120 40
Paryż za 100 fr.	47.50. —	47.55 —

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.64.—	5.66.—
„ pełnej wagi	5.62—	5.64.—
Korona	—.—.—	—.—.—
2 -frankówka	9.52.—	9.53.—
Rossyjski imperyał	9.76.—	9.78.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 16 lutego 1882.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	74	?5
„ „ „ w srebrze	76	—
Renta w złocie	92	20
Losy pożyczki z r. 1860	128	25
Akcye banku austro węgierskiego	814	—
„ „ kredytowego	302	50
Londyn	120	—
Srebro	—	—
Napoleondor	9	51½
Dukat cesarski men.	5	64
100 marek niemieckich	58	45

(1145 1—3) **Edykt.**

L. 12558 C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do ogólnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Abla Landesberga, Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie i galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego celem ściągnięcia wierzytelności 11000 zł. wa. i 4.500 zł. w. a. po strąceniu wpłaconej kwoty 600 zł. tudzież celem ściągnięcia wierzytelności 4.649 zł. 21 ct. aw. z przyn. odbędzie się w zabudowaniu sądowem w biurze Nr 6 publiczna przymusowa licytacya dóbr Samołuskowce w okręgu sądowym Husiatyńskim położonych do dłużniczki Julii hr Ostrorogowej należących w jednym terminie a to: 28 kwietnia 1882 o godzinie 10 przed południem pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr w sumie 134.303 zł 45 ct. w. a.
2. dobra te sprzedane zostaną ryczałtowo także niżej ceny wywołania jednakowoż nie niżej 70 000 zł. wa.
3. wadyum 13.500 zł. wa
4. resztę warunków, wyciąg tabularny i akt ocenienia można przeglądać w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych Aleksandra Raciborskiego, Sabinę Samueli i R. Lande i tych wierzycieli, którzyby po dniu 6 czerwca 1880 na tych dobrach prawo hipoteki uzyskali, albo którymby niniejsza uchwała lub też dalsze w tej sprawie zapaść się mające uchwały wczas lub wcale doręczone nie zostały do rąk z zastępstwem adw. Dr. Kwiatkowskiego i w osobie adw Dr Glogiera ustanowionego kuratora.

Tarnopol dnia 7 lutego 1882

(1160 1—3) **Edykt.**

L. 6049. C. k. sąd powiatowy w Turce ogłasza niniejszem że na prośbę Dyrekcyi c. k. uprzyw. zakładu kredyt. włość. we Lwowie w sprawie egzekucyjnej przeciw Michałowi Zuk o 100 zł. aw. z pn, odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 8 marca, 12 kwietnia i 15 maja 1882 publiczna licytacya realności włościańskiej pod lk. 12 subrp. 79 w Lopuszance lechnowej położonej.

Jaką cenę wywołania ustanowiono kwotę 400 zł.

W pierwszych dwóch terminach nastąpi sprzedaż real. tylko za cenę wywołania na trzecim zaś niżej tej ceny, każdy chcący wziąść udział w licytacyi winien złożyć przy terminie do rąk komisyi. Wadyum 40 zł. w gotówce lub w papierach wartościowych.

Co do innych warunków można się poinformować w tusądowej Registraturze lub przy komisyi.

Turka dnia 16 grudnia 1881.

(1158 1—3) **Edykt.**

L. 7329. Sieniawski c. k. sąd powiatowy ustanawia dla niewiadomych z miejsca pobytu Saula i Estery Hittnerów w sprawie egzekucyjnej Markusa Karpfa przeciw tymże o zapłacenie 25 zł. 45 ct. celem doręczenia uchwały z dnia 14 maja 1881 l. 1601 i zapaść się mających uchwał, kuratora w osobie Pinkasa Reifera, wzywając Saula i Esterę Hittnerów, by kuratorowi dowody swoje dostarczyli lub sądowi innego pełnomocnika wskazali

Sieniawa 31 grudnia 1881.

(1159 1—3) **Edykt.**

L. 14591. Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Adolfa Grossmana w ilości 100 zł. przymusowy jawny przetarg należącej do dłużniczki Hudli Boczjak Tom. IX. p. 492 n. 223 haer. na 1038 zł. 50 ct ocenionej niepodzielnej połowy realności pod l. spis. 89 w Sokalu na dniu 28 marca, 18 kwietnia i 23 maja 1882 zawsze od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 103 zł. 85 ct. Wpierwszym i drugiem terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej tej ceny.

Resztę warunków, tudzież protokoły opisania i ocenienia realności tej przejrzeć można registraturze sądu tegoż.

Sokal dnia 17 grudnia 1881.

(1153 1—3) **Edykt**

L. 13071. W dniu 23 marca 1882 o godzinie 10 rano odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż połowy realności nr. 138 w Chrzanowie, do masy konkursowej Abrahama Leinzeiga należącej, nawet poniżej wartości szacunkowej, 500 złr. wynoszącej.

Wadyum 50 złr.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze Sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Chrzanów dnia 31 grudnia 1881.

(1152 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 600. Bobrecki c. k. Sąd powiatowy w sprawie egzekucyjnej Katarzyny Jaszczur przeciw Józefowi Matys o zapłacenie 80 złr. aw pzn. rozpisuje ponowną przymusową sprzedaż połowy gospodarstwa pod l. d. 12 w Podmanasterzu położonego wyk. hip. l. 72 w jednej połowie a wyt. hip 58 w jed nej czwartej części objętego dłużu ka Józefa Matysa własnego w jednym na dzień 23 marca 1882 godz. 10 rano wyznaczonym terminie pod warunkami t. s. uchwałą z 14 sierpnia 1881 l. 5685 objętemi a w nr. 231, 232 233/81 urzędowej Gazety Lwowskiej, na 1-życie ogłoszonemi, z tą zmianą że powołana połowa gospodarstwa także niżej ceny szacunkowej 113 złr. najwięcej ofiarującemu za gotówkę sprzedaną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Bobrka 27 stycznia 1882.

(1155 1—3) **Edykt.**

L. 6051 Celem zaspokojenia dwóch rat po 162 złr. 50 ct w. a. i kapitała 2405 złr. w. a. 19 ct. zpn. na rzecz galic. Zakładu kredytowego Lwowskiego odbędzie się dnia 22 marca, 24 kwietnia i 22 maja 1882 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż realności nietabularnych pod l. 215, 274 i 297 w Ostapie położnych Mojżesza Majera i Kelmana Hirsza Horowitza własnych, przyczem na pierwszych dwóch terminach realność za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim i niżej tej ceny sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa 4500 złr. w. a.

Wadyum 450 złr. w. a

Bliższe warunki w registraturze przejrzeć można.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów 20 stycznia 1882

(1140 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 5075. C. k. Sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydoby ia pretensyi Abrahama Streita w kwocie 18 złr. aw. z p. n. sprzedawać będzie w drodze przymusowej licytacyi realność w gminie Przenieczniki położoną w Wyk hyp nr. 60 na imię dłużnika Hrynia Kasiuka intabulowaną w trzech terminach mianowicie dnia 24 lutego, 24 marca, i 26 kwietnia 1882 zawsze o god. 10 rano w budynku tut Sądu z tem, że przy trzecim terminie realność też poniżej ceny szacunkowej w kwocie 1305 złr. sprzedaną być może.

Cena wywołania wynosi 1305 złr.

Wadyum 130 złr 50 ct.

Resztę warunków licytacyi. tudzież wyciąg tabularny i protokół oszacowania można w tut. registr turze przejrzeć.

Tyśmienica 31 grudnia 1881

(1121) **Ogłoszenie.**

L. 1632. C k. Sąd krajowy jako handlowy ogłasza,że dnia 18 stycznia b. r. w rejestr dla spółek gospodarczych i zarobkowych wpisaną została Firma „Towarzystwo Zaliczkowe w Chrzanowie, Stowarzyszenie zarejestrowane z odpowiedzialnością ograniczoną," które to Towarzystwo zawiązało się dnia 30 czerwca 1881 z siedzibą w Chrzanowie na czas nieograniczony. Bliższe jego postanawiania są następujące:

1) Przedmiotem Towarzystwa tego jest dostarczanie członkom swoim gotowych pieniędzy jakich do obrotu w gospodarstwie lub rzemiośle swojem potrzebują na umiarkowany procent za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków

2) Pierwszą Dyrekcyę Towarzystwa na przeciąg jednego roku składają(według §. 22 i 43 statutu A i oświadczeń B i C) Leon Zubrzycki jako Dyrektor pierwszy, adwokat dr. Ludwik Myszkowski jako Dyrektor kasyer i Edward Janikowski jako zastępca Dyrektora, wszyscy w Chrzanowie zamieszkali.

3) Wszelkie ogłoszenia i zawiadomienia statutem wymagane od Towarzystwa pochodzące, wychodzić będą pod firmą Towarzystwa podpisane przez dwóch członków Dyrekcyi i dokonane będą przez wywieszenie takowych na gmachu sądowym w Chrzanowie i budynku, w którym się mieści bióro Towarzystwa.

4) Członkowie Towarzystwa odpowiadają za wszelkie zobowiązania tegoż Towarzystwa wobec osób trzecich zaciągnięte stósownie do §. 76 ustawy z 9/4 1873 Nr. 70 D. P. P. t. j. swym udziałem i prócz tego kwotą wysokości udziału się równającą.

5(Podpis za Towarzystwo zaliczkowe uskuteczniа się w ten sposób, iż dwaj członkowie Dyrekcyi poniżej wyciśnięcia stampilii, firmę Towarzystwa wyrażającej, swoje nazwiska wspólnie podpiszą i że do zobowiązywania Towarzystwa wobec osób trzecich, wspólny podpis dwóch członków Dyrekcyi w powyższy sposób jest potrzebnym.

6) Udział najmniejszy każdego członka wynosi 5 zł. i powstaje przez jednorazowe złożenie tudzież że dopiero 4 udziały po 5 złr. dają jeden głos na wspólnem zgromadzeniu członków Towarzystwa.

Kraków 20 stycznia 1882.

(1139 3—3) **Edykt.**

L. 4238. C. k. sąd powiatowy w Wojniczu ogłasza, że celem zaspokojenia zaległości podatkowych w kwocie 311 zł. 61 ct. przeprowadzi w dniach: 20 marca, 21 kwietnia i 22 maja 1882 r. każdym razem o godzinie 10tej z rana, przymusową sprzedaż połowy parcel gruntowych l. k. 147, 1379/1, 1379/2, 1379/3 i całych parcel 1667, 1668, w Wojniczu położonych Stanisława Szarkiewicza własnych.

Cena szacunkowa tych wszystkich parcel wynosi 800 zł.

Zakład 80 zł. a reszta warunków jest w registraturze tutejszej do przejrzenia.

Wojnicz dnia 29 listopada 1881 r.

(1050 3—3) **Edykt.**

L. 9029. C. k. Sąd powiatowy w Bohorodczanach zawiadamia niniejszem Roberta Jakubowicza jako spadkobiercę Gertrudy z Krzysztofowiczów Jakubowiczowej, iż dla niego w tej sprawie kuratorem ustanowiony został Karol Sobota c. k. notaryusz w Bohorodczanach, i że temuż doręczoną została tusądowa rezolucya z dnia 22 lutego 1878 l 1404 zawiadamiająca Roberta Jakubowicza i interesowanych, że spadek pozostały po śp. Deodacie lub Bogdanie Krzysztofowiczu alias Markiewiczu w Łyscu na dniu 5 stycznia 1847 zmarłym tegoż synowi Grzegorzowi Krzysztofowiczowi przyznany został.

Bohorodczany dnia 7 stycznia 1882.

(1071 3—3) **Edykt.**

L. 4720. W dniach 16 marca 1882, 27 kwietnia 1882, 7 czerwca 1882 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż realności Hnata Biłasa pod Nr. 146 w Bilczu w powiecie Starostwa Drohobyckiego położonej, na zaspokojenie wierzytelności Fedia Karpina w kwocie 12 zł 42 $^1/_2$ ct.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie

Cena wywołania 140 zł., wadyum 14 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. Karol Schmied.

Medenica 28 lipca 1881.

(1116 3—3) **Konkurs.**

L. 7982. Celem rozdania posagu, uzbieranego z trzech etnich dochodów fundacyi dra Jana Fr eda imienia Jej Cesarskiej Wysokości Arcyksiężniczki Gizeli, dla ubogich, osieroconych dziewcząt włościańskich powiatu lwowskiego, ogłasza się niniejszem konkurs do dnia 10 kwietnia 1882. Dziewczyna ubiegająca się o ten posag winna wykazać:

1. Że jest sierotą po gospodarzu włościaninie z miejscowości należącej do powiatu lwowskiego.
2. Że liczy 18 do 25 lat wieku.
3. Że jest ubogą.
4. Że ukończyła z dobrym postępem trzy niższe klasy szkół ludowych
5. Że ma zaślubić włościanina, który również ukończył z dobrym postępem trzy niższe klasy szkół ludowych.

Ślub kandydatki ma nastąpić 20 kwietnia b. r. a w razie przeszkody kościelnej w najbliższym dniu po jej usunięciu.

Wypłata posagu nastąpi drugiego dnia po ślubie kandydatki. Podania o ten posag mają być wniesione w powyższym terminie do c. k. Namiestnictwa.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 10 lutego 1882.

L. 2783. **Ogłoszenie.** (1168)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości:

C k sąd krajowy dla spraw karnych, orzekł na mocy §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u p. że treść artykułu umieszczonego w numerze 13 czasopisma „Swit" z dnia 25go stycznia 1882, pod napisem „Suczasna litopys" w ustępie od słów: Wid koły nebiszczyk Lasal" do słów: „borotbu sylnych iż słabymy" zawiera znamiona zbrodni z § 65 ub. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów dnia 13go lutego 1882.

(1108 3—3) **Edykt.**

L. 4594 Odnośnie do ogłoszenia tutejszego z dnia 13 sierpnia 1880 l. 4055 w nr. 46, 47 i 48 zamieszczonego podaje się do powszechnej wiadomości, że trzeci termin licytacyi egzekucyjnej gruntu do realności pod l. 47 w Swiątnikach należącego, w sprawie Marka Jakobera przeciw Stanisławowi i Annie Bujasom celem zaspokojenia niepokrytych kosztów egzekucyi w sprawie o 80 zł. a. w. z pn. pierwotnie na 18 maja 1881 wyznaczony odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 15 marca 1882 o godzinie 10 przed południem pod warunkami poprzednio ogłoszonemi.

Podgórze dnia 1 października 1881.

(1049 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1460 C. k. miej. deleg. Sąd powiatowy w Tarnopolu mianował ks. Piotrowi Krochowskiemu, którego miejsce pobytu nie jest wiadomem, z powodu wytoczonego przeciw niemu dnia 26 stycznia 1882 do l. 1460 przez Sarę Markus pozwu o zapłacenie 55 złr. w. a. Pana dra Łuczakowskiego, adwokata krajowego w Tarnopolu, kuratorem, i zawiadamia o tem ks. Piotra Krochowskiego wzywając go, by udzielił temuż kuratorowi swoje dowody, lub też podał sądowi innego zastępcę.

Tarnopol 28 stycznia 1882

(872) **Erkenntnisse**

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 27 Jänner 1882, Z. 521|M. I., der in Belgrad erscheinenden Zeitschrift „Narodno Oslobodjenje" auf Grund des §. 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Leoben hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 22 Jänner 1882 Z. 522, die Weiterverbreitung der von Dr Ludwig Richter im Verlage des Ferdinand Körber in Zürich-Oberstraß herausgegebenen Druckschrift „Jahrbuch für Socialwissenschaft und Social-Politik. I. Jahrgang I und II Hälfte" wegen des Artikels „Die Theorie der Anarchie" nach § 305 St. G., wegen des Artikels „Oesterreich" nach §. 300 St. G., dann wegen der Artikel „Agitation unter den Bauern" Die sociale Wissenschaft nach Colins und de Potter" und „Delegation française ouvrière libre a l'Exposition universelle de Philadelphio" nach § 302 St. G. verboten

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18 Jänner 1882, Z. 1664 die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden „Volkszeitung" Nr. 2 vom 8 Jänner 1882 wegen des Artikels „Nach dem Brande" nach § 302 St G., dann wegen des Artikels „Von den Nihilisten" nach § 305 St. G. verboten

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14 Jänner 1882, Z. 164 Stf, die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden Zeitschrift „Der Socialist" Nr. 1 vom 1 Jänner 1882 wegen des Artikels „Budapest im December 1881" nach den §§ 302 und 305 St. G, wegen des Artikels „Es wackelt!" nach § 58 c St G, wegen des Artikels „Rundschau" nach den §§ 302 u 63 St G, wegen des Artikels „Oesterreich" nach § 300 St G., endlich wegen der Artikel „Italien", „Rußland" und „Essegg, im December" nach § 305 St. G. verboten

Das k k Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der kaiserliche königliche Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 24 Jänner 1882, Z. 563 Stf, die Weiterverbreitung der in Budapest erscheinenden „Volksstimme" Nr. 3 vom 15 Jänner 1882 wegen des Artikels „Aufruf" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Budweis hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 27 Jänner 1882, Z 399, Stf. die Weiterverbreitung der „Budweiser Zeitung" Nr. 7 vom 25 Jänner 1882 wegen des Artikels „Politische Uebersicht" nach Art. IX des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 27 Jänner 1882, Z. 1324. die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Tagesbote aus Mähren und Schlesien" Nr 19 vom 24 Jänner 1882 wegen des Artikels „Vom Insurrectionsschauplatze" nach Art. IX des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

(1102 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 7291. C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 133 złr. 50 cent odbędzie się licytacya realności pod lk. 46 - 58 123 w Pohorcach ciała tabularnego niestanowiącej na trzech terminach dnia 3 marca, 4 kwietnia i 4 maja 1882 każdego razu o godzinie 10 rano w biurach tego sądu. Termin do ułatwiających warunków dnia 16 maja 1882 tamże

Cena wywołania 800 złr. wadyum 10pr. ceny wywołania w gotów e.

Reszta warunków licytacyjnych protokół zastawniczego opisania i protokół oszacowania można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych wiadomych lub którymby uchwały nie mogły być doręczone ustanowiono kuratorem p. Michała Orłowicza z Komarna.

Komarno dnia 20 grudnia 1881.

(1110 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 7817. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Reginy Dzięgelowej, Maryanny, Magdaleny i Franciszki Turchan w kwocie 1100 zł. odbędzie się w sądzie w dniach 20 lutego i 27 marca 1882 o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 57 w Bierzanowie według wykazu hipotecznego 57 do Macieja Kłaka należącej. Cena wywołania wynosi 1099 zł., zakład 109 zł. 90 ct. a w. Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyi wolno przeglądnąć w registraturze sądu.

O tem zawiadamia sąd interesowanych, zaś nieznanych wierzycieli tych, którymby rezolucya licytacyjna doręczoną nie była, lub którzyby do hipoteki po dniu 13 grudnia 1881 weszli do rąk kuratora Kazimierza Przychockiego w Wieliczce.

Wieliczka dnia 10 stycznia 1882

(1096 2—3) **Edykt.**

L. 1250. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Agnieszki Korczyńskiej w kwocie 136 zł. z pn. odbędzie się dnia 27 marca i 27 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do dłużników tj. Jana Klisza i spadkobierców ś. p. Zofii Klisz należącej realności pod l. 655¼ we Lwowie położonej, na których to terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 823 zł. 68 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie. Dalej, że jako wadyum kwota 82 zł. 36½ ct. złożoną być ma, że akt oszacowania, warunki licytacyjne i ekstrakt tabularny w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla nieobecnych wierzycieli hipotecznych, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 10 grudnia 1881 rzeczowe prawa na wspomnionej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiego bądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Hryszkiewicz kuratorem mianowany został.

Lwów dnia 4 lutego 1882.

(1020 2—3) **Edykt.**

L. 1451. C. k. sąd powiatowy w Sniatynie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności wekslowej Katarzyny Rizun w kwocie 100 zł a. w. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 21 marca, 19 kwietnia i 19 maja 1882, każdym razem o 10 godzinie egzekucyjna licytacya realności dłużników Antoniego i Anieli Pawluszewskich pod l. k. 315 III w Sniatynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania 300 zł., wadyum 30 zł. a. w. Realność ta będzie na dwóch pierwszych terminach tylko za lub powyżej ceny wywołania, na trzecim i poniżej takowej, jednak tylko za kwotę pokrywającą wierzytelności ubezpieczone sprzedaną. Termin do ułożenia ewentualnych warunków ułatwiających wyznaczony na 20 maja 1882 o godz 10 przed południem. Protokoły zastawniczego opisania i oszacowania tej realności i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Śniatyn dnia 20 grudnia 1881.

(1131 2—3) **Edykt.**

L 7353. C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 23 lutego, 29 marca i 28 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nr. 232 w Kutach położonej, niestanowiącej tabularnego ciała, należącej do Michała Moskaluka i na 600 zł. sądownie oszacowanej, w celu zaspokojenia pretensyi Icka Kamila 92 zł. a. w. z pn.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w tusądowej registraturze.

Kuty dnia 23 listopada 1881.

(1126 2—3) **Edykt.**

L 14285. Dnia 21 lutego dnia 21 marca i dnia 24 kwietnia 1882 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności w Waniowicach położonej, wyk. hip. l. 55 w sprawie Izaka Karpa przeciw Mojżeszowi Mendelsohn pto 150 zł. z pn

Cena szacunkowa wywołania wynosi 180 zł., wadyum 18 zł a. w. Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy m. del.

Sambor dnia 3 grudnia 1881.

(1148 2—3) **Edykt.**

L. 9029. C. k. sąd powiatowy w Śniatynie podaje do wiadomości, że w celu wydobycia należytości wysokiego Skarbu w kwocie 28 zł. 88 ct. i 12 zł. z pn. dozwolił przymusową publiczną sprzedaż $^{1}/_{12}$ i $^{1}/_{216}$ czyli razem $^{13}/_{216}$ części realności pod l. k. 57 w Śniatynie wedle księgi głównej tom. III str. 46 poz VII i XVI wł. Józefa Szlomy Gross własnych, na 159 zł. 90 ct. oszacowanych. Ta sprzedaż odbędzie się w dwóch terminach 22 marca i 25 kwietnia 1882 za lub powyżej ceny szacunkowej, a gdyby takowe bez skutku upłynęły, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 27 kwietnia 1882.

Cena wywołania wynosi 159 zł. 90 ct. wadyum 10 procent od tejże. Protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze tutejszego sądu. Kuratorem masy Jana Manowardy i wierzycieli, którzyby po dniu 18 lutego 1880 prawo zastawu uzyskali, lub którymby obecna lub która z następnych uchwał z jakiegokolwiek powodu nie mogła być doręczoną mianowany adwokat dr. Schaefer w Sniatynie.

C. k. Sąd powiatowy.

Śniatyn dnia 30 grudnia 1881.

(1134 2—3) **Edykt.**

L. 6889. W dniu 2 marca 1882 o 10 godzinie z rana przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod nr. C. 40 w Wylowie l. wyk. h. 39 objętej, Tomasza Szewca własnej, na rzecz Scheinali Jakób i Rudy Bergerowej pto 400 zł. i 435 zł. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 306 zł wadyum 15 zł. 30 ct. a. w. Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w registraturze.

C k. Sąd powiatowy.

Radomyśl dnia 29 listopada 1881.

(1107 2—3) **Edykt.**

L. 881. C. k sąd powiatowy w Mielnicy w sprawie Abrahama Aszendo fa nabywcy praw Wasyla Mojsiuka przeciw Justynie Nedbaluk pto 30 zł. a. w. z pn. niniejszym edyktem chęć kupienia mającym wiadomo czyni, że na dniu 28 marca, 25 kwietnia i 23 maja 1882, każdym razem o godzinie 11 rano realność dłużnika pod l. k. 89 w Chudykowcach położona, ciała tabularnego niestanowiąca, z chaty mieszkalnej z drzewa i gliny zbudowanej i z ogrodu w objętości pół morga się składająca, na ostatnim terminie nawet i niżej ceny szacunkowej i wywołania w kwocie 60 zł. najwięcej ofiarującemu w drodze publicznego przetargu sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 6 zł. Akt zastawniczego opisania i oszacowania, tudzież warunki licytacyjne leżą w registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych i dla tych, którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem Fedora Hołyka z Mielnicy.

Mielnica dnia 12 marca 1881.

(1125 2—3) **Edykt.**

L. 3643. C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany podaje do powszechnej wiadomości, iż Gustaw Palik ck. adjunkt zarządu fabryki cygar i tytoniu w Krakowie uznany został za umysłowo chorego a kuratorem p. Franciszek Jonscher ck. kasyer w Opawie ustanowionym został

Kraków 5 lutego 1882.

L. 80 **Konkurs.** (1139 —3)

I W powiecie Bohorodczańskim na posady nauczycielskie z wykładowym językiem polskim

a) Przy etatowej szkole 4 klasowej (mieszanej) w Bohorodczanach posada nauczyciela młodszego z rocznych 270 zł. w. a.

b) Przy 2 klasowej etatowej szkole (mieszanej) w Łysem posada drugiego nauczyciela z płacą rocznych 450 zł. w. a.

II W powiecie Nadwórniańskim

a) Przy 4 klasowej szkole męzkiej w Nadwórnie z wykładowym językiem polskim posada starszego nauczyciela z płacą rocznie 500 zł. i nauczyciela młodszego z płacą 300 zł. w. a.

b) Posady nauczycielskie przy 1 klasowych szkołach etatowych z wykładowym językiem ruskim a mianowicie:

W Kamienny, Krasny i Panyszczu z płacą roczną 300 zł. i pomieszkaniem.

c) Posady nauczycielskie przy szkołach filialnych tudzież z wykładowym językiem ruskim, a mianowicie w Cucyłowie, Dorz, Majdanie górnym, Przeroślu, Strupkowie, Tarnawicy leśnej, Wołosowie, (obecnie czasowo obsadzonych) a w Fitkowie, Nazawizowie, Wełeśnicy i Skopowce (wcale nie obsadzonych) z płacą rocznych 250 zł. i wolnem pomieszkaniem.

Kandydaci (kandydatki) mają wnieść swoje podania w sposób wskazany art 3 ustawy szkolnej do c. k. okręgowej Rady szkolnej w Nadwórnie, najdalej do 15go kwietnia b r. za pośrednictwem swych przełożonych władz i tych Rad szkolnych okręgowych, pod których Zwierzchnictwem zostają.

Z c. k. okręgowej Rady szkolnej

Nadwórna dnia 11go lutego 1882.

(1141 2—3) **Edykt**

L. 27010. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych podaje niniejszem do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Jakóba Madfesa w kwocie 1100 zł w. a. wraz z 24 pr. i 12 pr. odsetkami zwłoki od dnia 6go lipca 1875 bieżącemi, tudzież kosztami w kwotach 7 zł. 50 ct. 30 zł. 45 ct. 30 zł. 15 zł. 75 ct. i 15 zł. 96 ct. przyznanemi, odbędzie się na dniu: 17go marca 1882, o godzinie 10tej przed południem w sali rozpraw sądu tutejszego przymusowa publiczna sprzedaż następujących ciał tabularnych we Lwowie położonych tej pretensyi za hipotekę służących a mianowicie:

1) Części realności pod l. 476²/₄ wedle Dom. 100 pag. 347 n. 5 haer, Alojzego Gigel, Maryanny Gigel, Maryi Gigel, zam Skrzyszowskiej i Karoliny Gigel zam. Leblang własnej

2) Realności pod l. 479²/₄ wedle Dom. 194 pag. 290 n. 16 on tejże pretensyi za hipotekę służącej.

3) Części realności pod l 496²/₄ wedle Dom. 34 p. 37 n. 4 haer. do Józefy Słoboda zam. Gigel należącej.

4. Realności pod l. 750¼ wedle Dom. 138 pag 386 n. 7 haer do Franciszka Skrzyszowskiego należącej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa części realności pod l. 476²/₄ w kwocie 1490 zł. 30 ct. w. a. całej (realności l. 479²/₄ w kwocie 3061 zł. 40 ct. części realności pod l. 496²/₄ w kwocie 1230 zł. 80 ct. w. a. i całej realności pod l. 750¼ w kwocie 1741 zł. 90 ct. w. a. i odbędzie się licytacya osobno co każdego przedmiotu. Licytacya odbędzie się przy powyższym terminie także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek bądź cenę

Każdy chęć kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 2 pr. (dwa procent) ceny szacunkowej przedmiotu nabyć się mającego

O tej licytacyi zawiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomych: Mendla Naschkes, Józefa Piętkiewicza i Feliksa Niedzielskiego, a względnie ich spadkobierców i prawonabywców, tudzież niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców i prawonabywców, tudzież niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Alberta Majdesiewicza, Benedykta Adama Tomickiego, i Reginy Majdesiewiczowej, jako też wszystkich tych którzy po dniu 14 września 1880 do tabuli weszli, na ręce adwokata Dra Kuczkiewicza, jako substytuta zmarłego kuratora p adwokata Skałkowskiego.

Lwów dnia 4go lutego 1882.

(1129 2—3) **Edykt**

L 8757 Dnia 23 marca, 25 kwietnia, 30 maja 1882 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności lk. 163 w Czchowie położonej, Ignacego Sikorskiego własnej, na rzecz c. k. Prokuratoryi Skarbu celem zaspokojenia 630 zł. 38 cwancygerów srebrnych.

Cena szacunkowa 102 zł 50 ct., wadyum 11 zł.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko dnia 30 listopada 1881.

(1127 2—3) **Edykt.**

16911. W dniu 9 maja 1882, o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 10/45 w Zarajsku położonej, wyk. hip. 9 objętej w sprawie c. k. uprz Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Hryńkowi Czyz pto. 1151 zł. 4 ct. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 2000 zł. w. a. wadyum 200 zł. — realność ta na powyższym terminie nawet poniżej ceny wywołania sprzedaną zostanie

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego m. d.

Sambor d. 16 grudnia 1881.

(1132 2—3) **Edykt.**

L. 6081. C k Sąd powiatowy w Mielcu rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Jana Saramy w kwocie 666 zł. 66 ½ kr. publiczną przymusową sprzedeż połowy realności pod l 128 w Mielcu położonej, ciało tabularne stanowiącej, dłużnika Wojciecha Marcelego 2 imion Borzęckiego własnej, w trzech terminach dnia 27 marca, 24 kwietnia. 22 maja 1882 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 900 fl.

Wadyum 90 fl.

Resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można, w tut. sąd. registraturze.

Mielec 25 listopada 1881.

(1133 2—3) **Obwieszczenie.**

L 5840. W tutejszym c. k. sądzie powiatowym odbędzie się dnia 22 marca i 21 kwietnia i 24 maja 1882 każdym razem o 10 godzinie przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 18 w Płaszowie położonej, według ks gł. gm. kat. Płaszów leżącej masy Bartłomieja Kołodzieja własnej, na zaspokojenie pretensyi Wojciecha Kołodzieja w kwocie 30 zł. w. a. z pn Ceny wywołania wynosi 695 zł. w. a wadyum zaś 70 zł., resztę warunków przejrzeć można w tutejszej Registraturze.

Podgórze dnia 13 listopada 1881.

(1061 2—3) **Edykt.**

L. 6419. Samborski Sąd obwodowy ogłasza, że dnia 30 marca 1882 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tymże sądzie ponowna przymusowa sprzedaż połowy dóbr Dzieduszyce małe w powiecie Żydaczowskim położonych, należących do spadkobierców ś. p. Piotra Jana Głaszewskiego na rzecz Towarzystwa kredytowego we Lwowie w jednym tylko terminie, w celu zaspokojenia:

a) resztujących kapitałów w sumach 1927 zł 40 ct. m. k. czyli 2024 zł. 5 ct w. a. — 1646 zł. 69 ct. i 21070 zł. 92 ct. w. a. wraz

b) z prowizyą a to: od sumy 2024 zł. 5 ct w a. i od sumy 1646 zł. 69 ct. w. a. po 4 prc od dnia 1 stycznia 1878 zaś od sumy 21070 zł. 92 ct w. a. po 5 prc. od dnia 1 lipca 1877, — tudzież

c) z prowizyą zwłoki od pojedyńczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach po 95 zł. m. k. czyli 99 zł. 75 ct w. a. i 50 zł. w. a. od 1 stycznia 1878 zalegających, tudzież od reszty raty dnia 1 lipca 1877 w kwocie 122 zł. 20 ct. w. a. zaległej i od pojedyńczych przypadłych rat w w półrocznych równych kwotach po 642 zł. w. a. od dnia 1 stycznia 1878 zalegających za każdą pojedyńczą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia po 6 prc. liczyć się mającą z nadzwyczajnym dodatkiem 2 prc. — nakoniec

d) kosztów egzekucyi w kwocie 23 zł. 70 ct. i 5 zł. 86 ct.

Dobra rzeczone sprzedane zostaną na tym terminie także niżej ceny wywołania 51548 zł. jednak nie niżej ceny 40.000 zł.

Wadyum wynosi 5 prc. ceny wywołania t. j sumę 2577 zł. 40 ct. w. a.

O tem uwiadamia się chęć kupna mających tudzież tych wierzycieli, którymby niniejsza uchwała licytacyjna lub późniejsze w tej sprawie zapaść mające uchwały albo wcale nie, lub też w sposób należyty nie były doręczone wreszcie dla tych wierzycieli, którzyby po dniu wydania wyciągu hipotecznego do tabuli krajowej weszli, którym kuratora ad actum postanowiono w osobie p. dra Budzynowskiego z zastępstwem p. dra Kohn obu w Samborze zamieszkałych.

Sambor dnia 20 grudnia 1881.

(1120 2—3) **Edykt.**

L. 4318. C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 135 zł. w. a. z przynależytościami na rzecz Jana Serafina z Lipnicy dolnej odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod L. Ca 46 w Lipnicy dolnej położonej, dłużnika Franciszka Dominika z Lipnicy dolnej własnej, ciała tabularnego nie mającej, a na 983 zł. 82 ct. w. a. oszacowanej w trzech terminach, a to: dnia 29 marca 1882 r. dnia 26 kwietnia 1882 i dnia 31 maja 1882 roku każdym razem o godzinie 10tej rano w tutejszym sądzie powiatowym,

Wiśnicz, dnia 11 grudnia 1881.

(1128 2—3) **Edykt.**

L 16015. W dniach 16 marca 1882 13 kwietnia 1882 i 10 maja 1882 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Lk. 3 w Głęboce położonej wyk. hip. 54 objętej w sprawie c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościanskiego przeciw Michałowi i Maryi Pawliszom pto. 104 zł. 92 ct. w. a. z. pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 450 zł.

Wadyum 45 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

C. k. miejs. dlg. sąd powiatowy.

Sambor dnia 12 grudnia 1881.

(1008 2—3) **Edykt.**

L. 44347. Lwowski c. k. sąd krajowy wzywa niniejszym edyktem wszystkich którzy byli w posiadaniu następujących gminie Komarniki w byłym obwodzie Samborskim położonej zaginionych 2 i ½ prc. na imię tej gminy a względnie byłych jej poddanych opiewających a na dniu 1 grudnia 1865 Ser. 484 do spłaty wylosowanych obligacyi pożyczki wojennej a to:

z dnia 7 listopada 1797 Nr. 11504 na 16 zł. 27⁴/10 ct.

z dnia 7 listopada 1797 Nr 11505 na 14 zł. 6 ct.

z dnia 27 września 1802 Nr. 16598 na 16 zł. 27 ct.

z dnia 27 września 1802 Nr. 16599 na 14 zł. 6⁴/10 ct

z dnia 27 września 1802 Nr. 17136 na 16 zł. 27 ct.

z dnia 27 września 1802 Nr. 17137 na 14 zł. 6 ct.

aby wprzeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni licząc od 3 ogłoszenia tego edyktu w w gazecie Lwowskiej rzeczone obligacye sądowi przedłożyli gdyż takowe inaczej amortyzowane zostaną.

Lwów dnia 15 października 1881.

(778 2—3) **Edikt.** Zl. 5391.

Zl. 5391. Seitens des k. k. Bezirksgerichtes in Obertyn wird hiemit zur allgemeinen Kentniß gebracht, daß auf Grundlage des Beschlußes des Kolomeaer kk. Kreisgerichtes vom 6 October 1881 Zl. 8798 zur Hereinbringung der durch Alter Emsig gegen Majer Rein ersiegten Wechselforderung per 328 fl. ö. W sNG die bewilligte Veräußerung der dem Majer Rein gehörigen keinen Tabularkörper bildenden sub Nr. 17 u. 450 in Obertyn gelegenen auf 280 fl. abgeschätzten Realität an den Terminen des 28 März 1882, des 2 Mai 1882 und des 6 Juni 1882, jedesmal um 9 Uhr V M. hg mit dem vorgenommen werden wird, daß beim ersten und zweiten Termine diese Realität bloß um, oder über den Schätzungswerth beim dritten aber auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werde.

Nähere Auskünfte so wie die Lizitationsbedingungen können kauflustige in der hg Registratur einsehen

Obertyn den 5 November 1881.

(1026 3—3) **Ogłoszenie.**

L 347. Piotra Barana włościanina z Chorobrowa uznano za marnotrawcę kuratorem dlań ustanowiono Piotra Kośiuka z Chorobrowa.

C. k. sąd powiatowy

Sokal dnia 13 stycznia 1882.

Obwieszczenie.

L. 7593. (1032 3—3)

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl §. 49 Instrukcyi do ustawy wojskowej plan podróży i czynności dotyczącej uzupełnienia wojska w roku 1882 w Galicyi.

Nr. okręgu wojska uzupełniającego	Ilość komisyj poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór odbędzie się	Dnie podróży w miesiącu		Dnie czynności w miesiącu		Miejsce poboru
			Marcu	Kwietniu	Marcu	Kwietniu	
		Stryj	31. Żydaczów		15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30.		Stryj
		Zydaczów		19. Bóbrka		1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 17, 18.	Zydaczów
	1	Bóbrka		30. Stryj		20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Bóbrka
		Dolina	27. Dolina	16. Kałusz	28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15.	Dolina
9.	1	Kałusz		29. Stryj		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28.	Kałusz
		Jarosław	6. Jarosław		7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24.		Jarosław
		Cieszanów	25. Cieszanów	16. Jaworów	27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15.	Cieszanów
	1	Jaworów		29. Przemyśl		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28.	Jaworów
		Przemyśl		16. Mościska	27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15.	Przemyśl
10.	1	Mościska		29. Przemyśl		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28.	Mościska
		Chrzanów	14. Chrzanów		15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24.		Chrzanów
		Kraków miasto	25. Kraków	11. Wieliczka	27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4.	Kraków
	1	Wieliczka		27. Kraków		12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26.	Wieliczka
		Kraków powiat			11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20.		Kraków
		Bochnia	21. Bochnia	15. Limanowa	22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14.	Bochnia
13.	1	Limanowa		27. Kraków		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26.	Limanowa
		Tarnopol	30. Zbaraż	16. Skałat	11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29.		Tarnopol
		Zbaraż			31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15.	Zbaraż
	1	Skałat		29. Tarnopol		17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28.	Skałat
		Husiatyn	10. Husiatyn		11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24.		Husiatyn
		Trembowla	25. Trembowla	6. Borszczów	27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5.	Trembowla
15.	1	Borszczów		28. Tarnopol		12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27.	Borszczów
		Nowy Sącz			1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17.		Nowy Sącz
		Nowy Targ	18. i 19. Nowy Targ	2. i 3. Grybów	20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31.	1.	Nowy Targ
	1	Grybów		18. Nowy Sącz		4, 5, 12, 13, 14, 15, 17.	Grybów
		Krosno	1 i 2. Krosno		3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14.		Krosno
		Jasło	15. Jasło	1. Gorlice	16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31.		Jasło
20.	1	Gorlice		21. Nowy Sącz		3, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20.	Gorlice
		Kołomyja	30. Śniatyn		10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29.		Kołomyja
		Śniatyn		18. Kossów	31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 17.	Śniatyn
24.	1	Kossów		30. Kołomyja		19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Kossów
		Żółkiew	8. Żółkiew		9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22.		Żółkiew
		Rawa	23. Rawa	14. Sokal	24, 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 5, 12, 13	Rawa
	1	Sokal		29. Lwów		15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28.	Sokal
		Lwów powiat			15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3.	Lwów
30.	1	Lwów miasto				4, 5, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Lwów
		Tarnobrzeg	1. Tarnobrzeg		2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13.		Tarnobrzeg
		Kolbuszowa	14. Kolbuszowa		15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30.		Kolbuszowa
	1	Rzeszów	31. Rzeszów			1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Rzeszów
		Nisko	16. Nisko	1. Łańcut	17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31.		Nisko
40.	1	Łańcut		30. Rzeszów		3, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Łańcut
		Sanok		14. Brzozów	22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13.	Sanok
	1	Brzozów		30. Sanok		15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Brzozów
		Lisko	26. Lisko	18. Dobromil	27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 17.	Lisko
45.	1	Dobromil		30. Sanok		19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Dobromil
		Brzeżany	25. Rohatyn		10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24.		Brzeżany
		Rohatyn		18. Podhajce	27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 17.	Rohatyn
	1	Podhajce		30. Brzeżany		19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Podhajce
		Buczacz	10. Buczacz		11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30.		Buczacz
		Czortków	31. Czortków	18. Zaleszczyki		1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 17.	Czortków
55.	1	Zaleszczyki		30. Brzeżany		19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Zaleszczyki
		Myślenice	19. Myślenice		20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4.	Myślenice
	1	Wadowice		5. Wadowice		12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26.	Wadowice
		Żywiec	19. Żywiec	5. Biała	20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4.	Żywiec
56.	1	Biała		26. Wadowice		12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25.	Biała

Nr. okręgu wojska uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór odbędzie się	Dnie podróży w miesiącu: Marcu	Dnie podróży w miesiącu: Kwietniu	Dnie czynności w miesiącu: Marcu	Dnie czynności w miesiącu: Kwietniu	Miejsce poboru
		Dąbrowa	'. Dąbrowa		2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10.		Dąbrowa
		Mielec	11. Mielec		13, 14, 15. 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23.		Mielec
	1	Ropczyce	24. Ropczyce	16. Tarnów	27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4. 5, 12, 13, 14, 15	Ropczyce
		Pilzno	1. Pilzno		2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11.		Pilzno
		Tarnów	12. Tarnów		13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27. 28, 29, 30.		Tarnów
57.	1	Brzesko	31. Brzesko	23. Tarnów		1, 3, 4, 5. 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19. 20, 21. 22.	Brzesko
		Bohorodczany	14. Bohorodczany		15. 16, 17, 18, 20, 21. 22, 23, 24.		Bohorodczany
		Nadwórna	25. Nadwórna	6. Stanisławów	27, 28, 29. 30, 31.	1, 3 4, 5.	Nadwórna
	1	Stanisławów				12, 13, 14, 15, 17, 18, 19. 20, 21. 22, 24, 25.	Stanisławów
		Horodenka	23. Horodenka	14. Tłumacz	24, 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5. 12, 13.	Horodenka
58.	1	Tłumacz		30. Stanisławów		15, 17, 18 19, 20 21, 22. 24, 25 26. 27. 28, 29.	Tłumacz
		Sambor	30. Rudki		14. 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29.		Sambor
		Rudki		18. Gródek	31.	1, 3, 4, 5, 12. 13 14, 15. 17.	Rudki
	1	Gródek		30. Sambor		19, 20, 21,' 22, 24, 25, 26 27, 28, 29.	Gródek
		Drohobycz	10. Drohobycz		11, 13, 14. 15. 16, 17, 18, 20, 21. 22, 23, 24, 27, 28, 29.		Drohobycz
		Turka	30 Turka	20. Staremiasto	31.	1, 3, 4. 5, 12, 13, 14. 15, 17, 18, 19.	Turka
77.	1	Staremiasto		30. Sambor		21 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Staremiasto
		Złoczów		17. Przemyślany	20, 21. 22, 23. 24, 27, 28. 29. 30, 31.	1. 3 4, 5, 12, 13, 14, 15.	Złoczów
	1	Przemyślany		30. Złoczów		18, 19. 20, 21, 22. 24. 25, 26 27, 28. 29	Przemyślany
		Brody	15. Brody	13. Kamionka	16, 17, 18. 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31.	. 1, 3, 4, 5, 12.	Brody
80.	1	Kamionka		30. Złoczów		14. 15, 17, 18, 19. 20, 21, 22. 24, 25. 26, 27. 28. 29.	Kamionka

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 8. Lutego 1882

(996 3—3) **Edykt.**

L. 3643 W dnia h 16go. marca 1882 27 kwietnia 1882 i 1 czerwca 1882 o godż. 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż realności Michała Zubrzyckiego pod Nk. 79 w Letni w powiecie Starostwa Drobyckiego położonej, na zaspokojenie wierzytelności Mendla Sussmana w kwo ie 120 zł.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie

Cena wywołania 1295 zł. — ct.

Wadyum 129 zł. 50 ct.

Kuratorem n ewiadomych wierzycieli jest P. Karol. Schmied.

Medenice 13 czerwca 1881.

(1087 3—3) **Obwieszczenie**

L. 68259. W celu zabezpieczenia dostawy słupów kilometrowych w gościńcach Dukielskim i Zakluczyńskim w Jasielskim okręgu budowniczym odbędzie się w dniu 28 lutego 1882 o godzinie 12tej. w południe w c. k. Starostwie w Jaśle, licytacya przez składanie ofert.

Suma fiskalna wynosi 691 zł. 94½ ct. w. a.

Bliższe warunki dotyczące tego przedsiębiorstwa, jako to: ogólne i szczegółowe warunki budowy, plan, wykaz cen jednostkowych i kosztorys sumaryczny, przejrzane być mogą w c. k. Starostwie w Jaśle, gdzie także oferty opatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum 5 procent od sumy fiskalnej wynoszące, w dniu licytacyi najpóźniej do godziny 12tej w południe podane być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie wniesione w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 2 lutego 1882

L 7374. **Ogłoszenie** (1086 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydobycia pretensyi Abrahama Streita w kwocie 100 zł. w. a z. pn sprzedawać się będzie w drodze przymusowej licytacyi realność pod Nk. 96 w Przenicznikach położona w wyk. hip. nr 141 na imię dłużnika Wincentego Wysockiego zaintabulowana w trzech terminach, mianowicie: dnia 24 lutego; dnia 24 marca i dnia 26 kwietnia 1882 zawsze o godzinie 10 rano w sali tut. sądu, z tem, że przy trzecim terminie realność ta też poniżej ceny kupna 1167 zł w. a. kupioną być może.

Cena wywołania wynosi 1167 zł, zaś wadyum 116 zł 70 ct.

Resztę warunków licytacyi tudzież wyciąg tabularny i protokół oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.

Tyśmienica 31 grudnia 1881.

(1077 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 298. C. k. sąd powiatowy w Uhnowie zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 600 zł. Eleazarowi Fränklowi od Feiwusia Brüh przynależnej odbędzie się w zabudowaniu sądowym przymusowa sprzedaż połowy realności pod n. k. 410 w Uhnowie położonej, ciała hipotecznego nie stanowiącej, w dniach 6 marca, 12 kwietnia i 22 maja 1882 każdym razem o godzinie 10 z rana z tem, że ta połowa realności w tych terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej sprzedaną zostanie

Cena wywołania wynosi 2000 zł., wadyum zaś 200 zł. a. w. Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Uhnów dnia 4 lutego 1881.

(1052 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6477. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza że na dniu 27 lutego 27 marca i 1 maja 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięweźmie przymusową sprzedaż realności włościańskiej w Czeremsze pod Nr. 68 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika spadkobierców Fedora Maleńczaka własnej celem ściągnięc a na rzecz Leiby Mendlowicz kwoty 178 zł. wa. z pn. Cena szacunkowa realności tej wynosi 260 zł. wa Zakład zaś 10prc. takowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i ocenienia mogą być przejrzane w sądzie.

C. k sąd powiatowy

Rymanów dnia 3 grudnia 1881.

L 5840. (1053 3 3)

Edykt licytacyi

C k. sąd powiatowy w Rawie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Jakóba Schatzkera przeciw Józefowi Mikcetowiczowi i massie spadkowej Karoliny Mikułowicz w kwocie 10 zł. odbędzie się dnia 27 lutego, 13 marca i 20 marca 1882 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna licytacya realności nietabularnej dłużników pod Nr 771 w Rawie położonej a trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej 250 zł. wa. Zakład wynosi 25 zł wa.

Blizsze warunki można powziąść w registraturze.

Rawa 17 grudnia 1881.

(1051 3—3) **Edykt**

L. 306 C. k sąd powiatowy we Frysztaku podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Józefa Maślanki przeciw Jozefowi Salamonowi celem publicznej sprzedaży dwóch morgów gruntu z gospodarstwa pod Nr. 55 w Cieszynie rozpisał termin na dzień 27 lu- 1882 g dz. 10 przed połud. pod warunkami edyktem z dnia 15 czerwca 1881 l 1927 ogłoszonemi.

Frysztak 27 stycznia 1882

(1043 3—3) **Edykt**

L 6559. C. k. sąd powiatawy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności w kwotach 35 zł 56 ct. 113 zł. 44 ct. i 1124 zł 3 ct. wa. z pn, przymusowa sprzedaż realności pod lk. 3 w Strzeliskach nowych położonej wedle Dom. Tom. I pag. 3 n. 3 haer. własność dłużników Gerszona Deliglisza i Paki Deliglisz stanowiącej w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. galic. akcyj Banku hipotecznego we Lwowie w dniach 17 lutego 17 marca i 18 kwietnia 1882 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie że na pierwszych dwóch terminach, realność ta tylko za cenę wywołania 4530 zł 33 ct, wa. lub wyżej takowej zaś na trzecim poniżej kwoty równającej się sumie wszystkich wierzytelności hipotecznych sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 10prc. ceny wywołania

Resztę warunków tudzież wyciąg tabularny przejrzeć można w tus registraturze

O tem uwiadamia się strony sporne do rąk własnych zaś wszystkich tych wierzycieli hipotecznych którzyby po dniu 8 sierpnia 1881 jako dniu wydania ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca lub późniejsze uchwały w tej sprawie egzekucyjnej wydać się mają z jakiegokolwiek powodu wcale lub wcześnie przed terminem doręczone być nie mogły przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego ustanowionego.

C. k. sąd powiatowy

Chodorów 3. stycznia 1882

(1085 3—3) **Edykt**

L. 121. C. k. Sąd powiatowy w Tłustem podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej dra Theodora Rincha przeciw Józefowi Romaszkanowi pto 30000 zł. w. a. z pn odbędzie się w Koszyłowcach dnia 27 lutego 1882 i następne dni jakoteż ewentualnie dnia 27 marca 1882 i następne dni przymusowa publiczna sprzedaż ruchomości egzekuta, jak to zna znlejszego inwentarza żywego i martwego mebli i t. p. rzeczy, że powyższe ruchomości na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim terminie zaś i niżej ceny szacunkowej odsprzedane zostaną.

C k Sąd powiatowy.

Tłuste dnia 31 stycznia 1882.

(1064 3—3 **Edykt.**

L 19077. C. k. Sąd powiatowy miej. deleg ogłasza, że celem zaspokojenia należytości Mikołaja Bernharda w kwocie 1500 zł. z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądowem, egzekucyjna publiczna licytacya do gospodarstwa gruntowego w Knihininie pod Nr dom. 87 należących parcel gruntowych Mr. 1070 i 1071 ciała tabularnego niestanowiących, dłużniczki Emilii Temporali własnych w jednym tylko terminie dnia 2 marca 1882 o godz. 10 z rana. na którym takowe i niżej ceny szacunkowej 900 zl., która także cenę wywołania stanowi, sprzedane zostanie.

Wadyum wynosi 25 zł. w. a.

Dalsze warunki licytacyjne i protokoła zaswiadczenia o opisania i oszacowania mogą być przejrzane w tus. registraturze

Stanisławów 27 grudnia 1881

(1027 3—3) **Edykt.**

L 14611. Sokalski c k. Sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Józefa Haszczyca w ilości 1216 złr. przymusowy jawny przetarg należącej do dłużników Marija Tchórza pod l k 58, Maksyma Huk l. k. 14, Teodora Lewickiego pod l. k. 32, Jacka Karpiszyn pod l. k 65 i Hawryły Storszczuka pod l. k. 138 w Jastrzębicy położonych realnośc ; a to realność pod l. k. 58 na 1690 złr., pod l. k. 14 na 3090 złr. pod l. k. 32 na 1920 złr., pod l. k. 65 na 1600 złr i pod l. k. 138 na 570 złr. ocenionej na dzień 18 lipca 1882 od 10 godziny przed południem w gmachu sądowym

Poręczne 10 prc.

Na tym terminie nabyć można realność tę nawet poniżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież protokoły opisania i ocenienia realności tej przejrzeć można w registraturze Sądu tegoż.

Sokal 15 grudnia 1881.

(1066 3—3) **Edykt.**

L 14231. C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 137 zł. 27 ct. w. a z pn publiczna przymusowa sprzedaż realności Nr. 67 w Łozowie dłużnika Karola Stankiewicza*) własnej, dnia 16 marca, 27 kwietnia i 30 maja 1882 zawsze o godzinie 10tej rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 400 zł. w. a. wynoszącej pozbytą zostanie. Wadyum wynosi 40 zł., resztę warunków powziąść można w registraturze sądowej.

Tarnopol 30 października 1881.

*) W Gazecie Nr. 36 i 37 wydrukowano mylnie „Hankiewicza“ zamiast Stankiewicza.

1065 3—3) **Edykt.**

L 18150. C. k Sąd powiatowy miej. del w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 200 zł. 22 ct. w. a. z pn publiczna przymusowa sprzedaż realności Nk 49 w Dołżance dłużnika Mikołaja Tomków*) własnej, dnia 16 marca, 27 kwietnia i 30 maja 1882 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie, i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 800 zł. wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 80 zł. resztę warunków powziąść można w registraturze sądowej.

Tarnopol 21 listopada 1881.

*) W Gazecie Nr. 36 i 37 wydrukowano mylnie „Pomków“ zamiast Tomków.

(1046) **Obwieszczenie.**

L. 272. C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy „A. Seidenfrau“ którą używać Abraham Seidenfrau będzie jako dzierżawca propinacyi i właściciel fabryki czyli rafineryi spirytusu niemniej dystylarni parowej do wyrobu rosolisów i araku w Wieliczce podpisując takową „A. Seidenfrau.

Kraków 7 stycznia 1882.

(1002 3 3) **Edykt.**

L. 34197 C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że wskutek edyktu tutejszo-sądowego z dnia 28 września 1880 l. 25044 otwarto nowe księgi gruntowe:

I Dla majętności tabularnych:

1. Zapytów

2 Remenów w okręgu c k. sądu powiatowego miej del. Sek. II we Lwowie

3. Mszana

4. Henrykówka majętność 3 i 4 położone w gminie katastralnej Mszana) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Janowie.

5. Pustomyty z Welicą

6. Mostki i

7. Czopówka (majętność 6 i 7 położone w gminie katastralnej Mostki)

8. Malinówka

9. Brodki

10. Falkenstein w okręgu c. k. sądu powiatowego w Szczercu.

11. Sedliska w okręgu c. k. sądu powiatowego w Winnikach.

12. Polany

13. Wola wysocka

14. Sobieszczyzna (majętności 13, 14 położone w gminie katastr Wola Wysocka)

15 Glińsko

16. Folwark Czeremuszna

17. Zawady

18. Zarzyszcze (majętność 15, 16, 17, 18 położone w gminie katastr. Glińsko) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Żółkwi.

19. Nowesioło i

20. część w Nowemsiole (majętności 19, 20 położone w gminie katastralnej Nowesioło) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Cieszanowie.

21. Stanisłówka

22. Dalnicz w okręgu c. k. sądu powiatowego w Mostach welkich.

23. Radruż w okręgu c. k. sądu powiatowego w Niemirowie.

24. Liski

25. Korszów

26 Michałków

27 Żukocin w okręgu c. k. sądu powiatowego m. d w Kołomyi.

28. Horod w okręgu c. k. sądu powiatowego w Kossowie.

29. Karłów w okręgu c. k. sądu powiatowego w Sniatynie.

30. Pakoszówka część

31. Pakoszówka (majętności 30, 31 położone w gminie katastralnej Pakoszówka.)

32. Posada jaćmierska górna czyli wyżna

33. Chmórówka (majętności 32, 33 położone w gminie katastralnej Posada-jaćmierska górna) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Sanoku.

34. Chlewiska

35. Piniany czyli Pipiany Dom. 490 p. 312

36 Grunta 12 morgów 1181 kw. sążni z dóbr Piniany wydzielone Dom. 490 p. 442

37. część gruntu 1 morg 641 kw. sążni z dóbr Piniany wydzielone Dom. 490 p. 282 (majętności 35, 36, 37, położone w gminie katastr. Piniany)

38. Więckowice Dom. 43 pag. 295

39 Wola czyli Wulka Więckowska Dom. 43 pag. 300 przyległość do Więckowic (I majętności 38, 39 położone w gminie katastr. Więckowice)

40 Rytarowice czyli Raytarowice Dom. 27 p. 28 i Dom. 43 p 307

41. Rytarowice czyli Raytarowice część Dom. 70 pag. 433 przyległość do Raytarowic

42 Rytarowice czyli Raytarowice Dom. 27 p 28 i Dom. 56 p. 405 przyległość do Raytarowic (majętności 40, 41, 42 położone w gminie katastr. Raytarowice)

43. Kornice w okręgu c. k. sądu powiatowego m. del. w Samborze.

44. Łastówka czyli Łastówki Dom. 92 p. 111 przyległość do dóbr Podbuż w okręgu c. k. sądu powiatowego w Podbużu.

45. Posada Fulsztyńska czyli Felsztyńska przyległość do Felsztyna w okręgu c k. sądu powiatowego w Starejsoli.

46 Strzelbice Dom. 70 p 350 przyległość do dóbr Gwoździec czyli Spas

47. Strzelbice Adwokacya Dom. 19 p. 47 (majętności 46, 47 położone w gminie katastr. Strzelbice) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Staremmieści.

48. Siechów

49. Manasterzec Dom. 37 pag. 413

50. Folwark Ubereż (majętności 49, 50 położone w gminie katastr. Manasterzec) w okręgu c. k sądu powiatowego w Stryju.

51. Dembnia czyli Demnia w okręgu c. k sądu powiatowego w Mikołajowie.

52. Medynia w okręgu c. k. sądu powiatowego w Wojniłowie.

53. Tustań w okręgu c. k. sądu powiatowego w Haliczu.

54. Bohorodyczyn

55. Bohorodyczyn Telefuszczyzna (majętności 54, 55 położone w gminie katassr. Bohorodyczyn) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Tłumaczu.

56. Isypowce w okręgu c. k. sądu powiatowego m del. w Tarnopolu.

57. Sorocko z Józefówką

58. Mytnica przyległość do Sorocka (majętności 57, 58 położone w gminie katastralnej Sorocko z Józefówką i Mytnicą w okręgu c. k. sądu powiatowego w Grzymałowie.

59. Zarebki szlacheckie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Skałacie.

60. Pitrycze

61. Grunta wydzielone z dóbr Eirlejówka z przyległością Marmuszowice także zwane „Soliska“ (majętności 60, 61 położone w gminie katastr. Pitrycze)

62. Płuchów

63. Płuchowczyk

64. Płuchów część

65 Ruda meteniowska (majętności 62, 63, 64, 65 położone w gminie katastr. Płuchów z kolonią Kazimierzówka i Bronisławówka) w okręgu c. k. sądu powiatowego m. del. w Złoczowie.

66. Folwarki wielkie Dom. 29 p. 9

67. Folwarki zakład kontumacyjny Dom 507 p. 161

68. część Folwarki wielkie Dom 118 p. 307 majętności 66, 67, 68 położone w gminie katastr. Folwarki wielkie) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Brodach.

69. Banunin część I

70. Banunin częś II

71. Banunin część III (majętności 69, 70, 71, położone w gminie katastr. Banunin)

72. Dzidziłów

73. Ubień czyli Ubienie w okręgu c. k. sądu powiatowego w Busku.

74. Hanaczówka w okręgu c. k. sądu powiatowego w Glinianach.

75. Juskowice w okręgu c k. sądu powiatowego w Olesku.

76. Meteniów Czerkawskich

77. Frydrychówka (majętności 76, 77, położone w gminie katastr. Meteniów) w okręgu c. k. sądu powiatowego w Zborowie.

78. Kozłów w okręgu c k. sądu powiatowego w Kozowej.

79. Czesniki (z Łopuszną)

80. Honoratówka

81. Henrykówka

82. Mulony-most (majętności 79, 80, 81, 82, położone w gminie katasr. Czesniki)

83 Oskrzesińce w okręgu c. k. sądu powiatowego w Rohatynie.

II. Dla mniejszych posiadłości w gminie katastralnej:

1. Zapytów

2. Remenów podlegających c. k sądowi powiatowemu m. del. Sek. II. we Lwowie.

3. Mszana podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Janowie.

4. Pustomyty

5. Mostki

6 Malinówka

7 Brodki

8. Falkenstein podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Szczercu.

9 Siedliska podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Winnikach.

10 Polany

11. Wola wysocka

12 Glińsko

13 Wiązowa podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Żółkwi

14. Nowesioło podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Cieszanowie.

15. Cityna hołodnowska lub hołodowska podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Lubaczowie.

16. Stanisłówka

17. Wolica

18. Dalnicz z miejscowością Herawiec podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Mostach wielkich

19. Radruż podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Niemirowie.

20. Kropiwszczo

21. Liski

22. Korszów

23. Michałków

24. Żukocin podlegających c. k. sądowi powiatowomu m. del. w Kołomyi.

25. Toporowce podlegających c k. sądowi powiatowemu w Horodence.

26. Horod podlegających c. k sądowi powiatowemu w Kossowie.

27. Karłów

28. Orelec podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Sniatynie.

29. Pakoszówka

30. Posada jaćmierska górna podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Sanoku.

31. Chlewiska

32. Piniany

33. Więckowice z miejscowością Wola więckowska

34. Raytarowice

35. Kornice podlegających c. k. sądowi powiatowemu m. del. w Samborze.

36 Dobrowlany podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Medenicach.

37. Łastówki czyli Łastówka podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Podbużu.

38 Posada Felsztyńska podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Starej soli.

39. Strzelbice podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Starem miescie.

40. Siechów

41. Manasterzec podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Stryju.

42. Demnia podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Mikołajowie.

43. Medynia podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Wojniłowie

44 Tustan podlegających c. k sądowi powiatowemu w Haliczu.

45. Bohorodyczyn podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Tłumaczu.

46 Isypowce podlegających c. k. sądowi powiatowemu m. del. w Tarnopolu.

47. Sorocko z miejscowością Józefówka i Mytnica podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Grzymałowie.

48. Suszczyn podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Mikulińcach.

49. Suchowce

50. Szelpaki

51. Szyły

52. Hłuboczek mały

53. Obrymowce

54. Lubianki niżne

55 Krasnosielce podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Zbarażu.

56. Laskowce podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Budzanowie.

57. Majdan

58. Niżborg nowy podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Kopyczyńcach.

59. Biała podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Czortkowie.

60. Bazar podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Jazłowcu względnie w Czortkowie.

61. Kudryńce podlegających c. k sądowi powiatowemu w Mielnicy.

62. Pitrycze

63. Poczapy

64. Bełzec podlegających c. k. sądowi powiatowemu m del. w Złoczowie.

65. Folwarki wielkie podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Brodach.

66. Banunin

67. Dzidziłów podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Busku

68. Hanaczówka podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Glinianach.

69. Meteniów podlegających c. k. sądowi powiatowemu w Zborowie.

70. Kozłów podlegających c k sądowi powiatowemu w Kozowej.

71. Cześniki z miejscowościami Honoratówka i Łopuszna

72. Oskrzesińce

73. Pereuówka (miejscowość d gminy Podgrodzie) podlegających c. k sądowi powiatowemu w Rohatynie jako instancyi realnej, i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczonych, odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1 grudnia 1881 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie § 7. lit. b) ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz. u. p. uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty najdalej do dnia 1 września 1882, a to co do majętności tabularnych pod I 1 do 23 do c. k. sądu krajowego w sprawach cywilnych we Lwowie, pod I 24 do 29 do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi, pod I 30 do 33 do c k. sądu obwodowego w Przemyślu, pod I 34 do 52 do c. k. sądu obwodowego w Samborze, pod I 53 do 55 do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie, pod I 56 do 59 do c. k sądu obwodowego w Tarnopolu, pod I 60 do 83 do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie, zaś co do posiadłości pod II poszczególnionych do dotyczących c. k. sądów powiatowych zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych

Ostrzega się, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym

Lwów dnia 31 grudnia 1881.

(1084 3—3) **Edykt.**

L. 8504 Podaje się do publicznej wiadomości, że w dniach 2 marca, 30 marca, 27 kwietnia 1882 każdym razem o godzinie 9tej przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym sprzedaż przez przetarg publiczny realności pod l. 289 w Chołojowie, ciała tabularnego niestanowiącej, do masy spadkowej Pańka Batiuka należącej, na rzecz Markusa Menritzer celem ściągnienia 16 zł w. a. z pn.

Cena wywołania 630 zł., zakład 63 zł.

Warunki licytacyi i opisanie realności w tusądowej registraturze mogą być przejrzane.

Radziechów 28 grudnia 1881.

(1068 3—3) **Edykt.**

L. 12479. C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 133 zł. 76 ct. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności Nk. 39 w Czystyłowie, dłużnika Fedka Czornego własnej, dnia 16 marca, 27 kwietnia i 30 maja 1882 zawsze o godzinie 10tej rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 450 zł wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 45 zł., resztę warunków powziąść można w registraturze sądowej. Tarnopol 31 październ ka 1881.

(1076 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3117. C k. sąd powiatowy Uhnowski przeprowadzi celem ściągnięcia na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego kwoty 260 zł. 20 ct. w. a. w zabudowaniu sądowym egzekucyjną sprzedaż realności l. 472 w Uhnowie, ciała tabularnego niestanowiącej, Józefa Kosonockiego własnej, na dnień 6 marca, 12 kwietnia i 22 maja 1882 o godzinie 10 rano, w pierwszych dwóch terminach za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś w trzecim także poniżej takowej.

Cena wywołania 600 zł., wadyum 60 zł. a. w. Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawnego opisania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Uhnów dnia 24 czerwca 1881.

(1039 3—3) **Edykt.**

L. 9554. C. k Sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. akc. Banku hipotecznego w kwocie 4300 zł a, w. odbędzie się przymusowa sprzedaż folwarku „Mincina“ dom, 506 pag 371 hr. 1 zapisanego, w powiecie przemyślańskim położonego, w tutejszym zabudowaniu sądowym dnia 22 marca 1882 o godzinie 10 przed południem także niżej ceny wywołania 4640 zł. jednak nie niżej jak za 2300 zł.

Wadym wynosi 232 zł.

Dalsze warunki przejrzeć można w tu sądowej registraturze.

Dla wierzycieli. którzyby po 12 listopada 1879 jako dniu wydania extraktu tabularnego do tabuli weszli lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca albo dalsze licytacyi lub extrykacyi dotyczące uchwały wcale lub wcześnie nie zostały doręczone, adwokata Dr. Wesołowskiego ze zastępstwem przez adw. Dr. Mijakowskiego na kuratora ustanowiono. Złoczów 31 grudnia 1881.

(1075 3—3) **Edykt.**

L. 8661. C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw nieobecnemu Fedowi Bocko w zastępstwie kuratora Trofyma Begej pto 100 zł. a. w. z pn. realność pod nr 90 rep 80 w Przysłupiu na czawartym terminie dnia 1 marca 1882 o 9 godzinie przed południem za jakąkolwiek bądź cenę kupna w tutejszym sądzie sprzedaną zostanie.

Turka dnia 22 grudnia 1881.

(1038 3—3) **Edykt** L. 9177.

C k. Sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi galic. c. k. uprz. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 7300 złr. a. w zpn. odbędzie przymusowa sprzedaż folwarku „Zimna woda“ Dom 506 pag. 421 hr. 1 zapisanego, w powiecie przemyślańskim położonego, z kompleksu dóbr Podusilna wydzielonego, w tut. zabudowaniu sąd. dnia 24 marca 1882 o godzinie 10 przed południem jednak tylko za lub wyżej ceny 3000 złr.

Wadyum wynosi 704 złr. aw.

Dalsze warunki przeglądnąć można w registraturze, dla wierzycieli którzy by po dniu wydania extraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca, albo dalsze licytacyi lub extrykacyi dotyczące uchwały w cale lub wcześnie nie zostały doręczone, adwokata Dr. Wesołowskiego ze zastępstwem przez adwokata Dr. Mijakowskiego na kuratora ustanowiono. Złoczów 31 grudnia 1881.

(989 3—3) **Obwieszczenie.**

Wydział Izby Adwokatów podaje do wiadomości, że adwokat urzędujący we Lwowie Dr Marceli Tarnawiecki złożył urząd adwokata z dniem 1 stycznia 1882, którego generalnym substytutem zamianował Wydział Adwokata Dr. Godzimira Małachowskiego a zastępcą tegoż Adwokata Dr. Anzelma Lukę.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów dnia 21 stycznia 1882.

(1067 3—3) **Edykt.**

L. 12483. C. k. Sąd powiatowy miej del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego 122 zł. 36 ct. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności l. k. 225 w Dołżance dłużnika Iwana Hałajko własnej dnia 16 marca 1882, 27 kwietnia 1882 i 30 maja 1882 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 300 zł wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 30 zł., resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej. Tarnopol 31 października 1881.

(1069 3—3) **Edykt.**

L 8933 Dnia 21 marca, 24 kwietnia, 30 maja 1882 każdą razą o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 105 subr. 17 w Przyborowiu położonej, śp. Kazimierza Band, własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia 121 złr. 75 ct. i 400 złr. 56 ct. aw. Cena wywołania 1800 złr.

Wadyum 180 złr.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C k. Sąd powiatowy.

Brzesko dnia 10 grudnia 1881.

(1154 1—3) **Edykt.**

L. 8399. W dniach 2 marca, 23 marca i 20 kwietnia 1882 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie tylko powyż lub za cenę szacunkową egzekucyjna licytacya realności pod l. 3 w Weissenbergu obecnie Wilhelma i Krystyny Moos własnej, na rzecz c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego pto 347 zł. 97 ct. a. w. z pn. W razie nieudałej sprzedaży, wyznacza się celem ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 4 maja 1882 godzinę 10 rano.

Cena wywoławcza 2604 zł., wadyum 261 zł. Resztę warunków wolno w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Gródek dnia 28 grudnia 1881.

(1161 1—3) **Edykt.**

L 9186. C. k. sąd powiatowy Wadowicki zawiadamia, że Apolonia Lechocka, Jan Wierzbicki jako kurator spadkobierców Antoniego Hanaka i Elżbieta Hanakowa matka i opiekunka małoletnich Karola, Antoniego i Jana Hanaków wnieśli w tymże sądzie pod dniem 6 grudnia 1881 l. 9186 skargę przeciw Annie Pelkowej i Teresie Br Neu z życia i miejsca pobytu niewiadomym, a względnie niewiadomym ich spadkobiercom o wykreślenie sumy 600 zł. w. w. czyli 252 zł. z tabeli płatniczej i przyznania tejże dawnym właścicielom realności pod l. k. 224/229 w Wadowicach z pn., skutkiem której termin do rozprawy ustnej na dzień 27 lutego 1882 o godzinie 9 rano wyznaczony został. Ponieważ pobyt pozwanych jest niewiadomy, przeto celem zastępowania ich, ustanowił sąd na koszt i niebezpieczeństwo pozwanych kuratorem adwokata p. dra Marka, z którym spór według przepisów ustawy przeprowadzony będzie.

Wzywa się pozwane, aby w przeznaczonym terminie jużto same osobiście stawiły się, lub potrzebnych do obrony środków temu kuratorowi udzieliły lub innego obrońcę sobie obrały i sądowi o tem doniosły, inaczej ze zaniedbania wynikłe skutki same ponosić będą.

Wadowice dnia 11 grudnia 1881.

(1157 1—3) **Obwieszczenie.**

L 63. C. k. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia, że w sprawie Chamia Schüsla przeciw Nykole i Jendorze Guluk o 165 zł. z pn. odbędzie się tu pomusowa sprzedaż realności dłużniczej n 679 i 592 w Żabni położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w terminach dnia 16 lutego, 15 marca i 19 kwietnia 1882 zawsze o godzinie 10 rano z tem, że na pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej ... nie ostatnim i niżej tej ceny sprzedaną zostanie. Bliższe warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kossów dnia 28 października 1881.

(1175 1—3) **Edykt.**

L. 3522. C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 800 zł., a względnie 693 zł. 90 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie dnia 20 marca, 24 kwietnia i 29 maja 1882, każdym razem o godzinie 10 z rana egzekucyjna sprzedaż połowy realności wedle wykazu hipotecznego gminy Krzeczowa l. 15 dłużnika Wincetego Krawczyka własnej

Cena wywołania wynosi 1600 zł. jako wartość tej realności, wadyum wynosi 160 zł. a w. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania, zaś na trzecim terminie także niżej wywołania sprzedaną zostanie. Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Bochnia dnia 26 stycznia 1882.

(1156 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 13697. Ck. sąd powiatowy w Kossowie zawiadamia, że w sprawie Fedora Petrowańczuka przeciw Stefanowi Nedobojczuk o 30 zł. a w. z pn. odbędzie się pomusowa sprzedaż realności dłużniczej w Kosmaczu n. 252 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na 215 zł. oszacowanej, dnia 22 lutego, 22 marca i 26 kwietnia 1882 zawsze o godzinie 10 rano z tem, że na pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej, a w terminie ostatnim i niżej tej ceny sprzedaną zostanie, wadyum wynosi 10 procent.

Bliższe warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kossów dnia 2 grudnia 1881.

(1147 1—3) **Edykt.**

L. 8828 C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie kwoty resztującej 196 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 57 w Leszczynie położonej, dłużnika Kuzia Dosiaka własnej z wyjątkiem wyłączonych na podstawie tu sąd. uchwały z dnia 22 kwietnia 1880 l. 3535 parcel gruntowych w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredyt. włościańskiego dnia: 24go lutego, dnia 23 marca i dnia 25go kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem, z tem przedsięwziętą zostanie, ze na pierwszych dwóch terminach realność ta tlko za cenę wywołania 700 zł. w. a. lub wżej tejże, zaś na trzecim terminie także iżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Chodorów 31go grudnia 1881.

(1146 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 1594. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do ogólnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej galic. Towarzystwa ziemskiego i galic. Banku kredytowego przeciw Julii hr. Otrorogowej celem ściągnięcia sum 14006 zł $70^1/_2$ ct. w. a. i 600.000 zł. w. a. z przyn. odbędzie się w zabudowaniu sądowem w biurze Nr. 6 publiczna przymusowa licytacya dóbr Hnilcze wielkie, Hniliczki i Koszlacki w okręgu sądu powiatowego Nowesioło położonych, do Julii hr. Ostrorogowej należących, na koszt i niebezpieczeństwo Joanny hr. Della Skala w jednym terminie, a to, 27go kwietnia 1882, o godzinie 10 przed poudniem pod następującemi warunkami:

1) Cenę wywołania stanowi wartość dóbr w sumie 211.241 zł. w. a

2) Dobra te sprzedane będą ryczałtowo i niżej ceny wywołania jednakże nie niżej 170 000 zł. w a.

3) Wadyum 17.000 zł. w. a.

4) Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w sądowej registraturze.

O tem zawiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych a to: Wincentę Winnicką, Aleksandra Raciborskiego, Antoniego Sobolewskiego, Teofilę z Sobolewskich Lencewiczową, Maurycego Bardacha, Hirsza Weisselberga, Sabinę Samueli i R. Lande tudzież tych wierzycieli, którzyby po dniu wydania wyciągu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza, lub poźniejsze wydać się mające uchwały z jakiegokolwie bądź powodu albo wcale, albo wcześnie doręczone nie zostały, do rąk ustanowionego już kuratora adwokata Dra Żywickiego z zastępstwem adwokata Dra Schmidta.

Tarnopol 7go lutego 1882.

(1149 1—3) **Edykt.**

L. 946. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ferdynanda Negendanka byłego restauratora w Czerniowcach, że Jan Goetz wniósł przeciwko niemu pozew de praes 30 grudnia 1881 l. 31738 o zapłaceniu sumy wek- ... nym został nakaz zapłaty z dnia 31 grudnia 1881 do l 31728, który ustanowionemu dla pozwanego kuratorowi ad actum p. Drowi Władysławowi Wilkoszowi adwokatowi w Krakowie doręczonym został.

Poleca się przeto pozwanemu, aby przeciw powyższemu nakazowi zapłaty w zakresie dni trzech od dnia, w którym edykt niniejszy po raz trzeci w Gazecie Lwowskiej umieszczonym zostanie, zarzuty wekslowe do sądu tutejszego wniósł, lub udzielił tak ustanowionemu dla niego kuratorowi ad actum potrzebnej informacyi, celem zastąpienia go w rzeczonym sporze, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać by musiał

Kraków 13 stycznia 1882.

(1150 1—3) **Edykt.**

L. 9623. Dnia 18 kwietnia, 23 maja, 27 czerwca 1882, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 95 w Brzesku objętej Mateusza Gładysiewicza własnej, na rzecz Mojżesza Krautera celem zaspokojenia 300 zł.

Cena szacunkowa 600 zł

Wadyum 60 zł.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko dnia 21 grudnia 1881.

(1151 1—3) **Edykt.**

L 9624. Dnia 28 marca, 2 maja, 6 czerwca 1882 każdym razym o godz. 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 328 księgi grunt. gm. Brzesko objętej, Katarzyny Jaworskiej i połowy real. wyk, hip 335 księgi grunt gminy Brzesko objętej Jana Górskiego własnej, na rzecz Mojżesza Krautera celem zaspokojenia 184 złr.

Cena szacunkowa 150 złr i 270 złr.

Wadyum 10prc. ceny szacunkowej.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko dnia 21 grudnia 1881.

(953) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreisgericht Wr.-Neustadt als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 4 der Wr.-Neustädter Zeitung vom 28 Jänner 1882 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Zur Tagesgeschichte" das Vergehen nach § 300 St. G begründe, und es wird nach § 493 St. P O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wr.-Neustadt, am 31 Jänner 1882.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 20 u. 24 Jänner 1882, ZZ. 1150 und 1593, die Weiterverbreitung der Nr. 3 der in Budapest erscheinenden „Volkszeitung" vom 15 Jänner 1882 wegen der Artikel „Aufruf" und „Correspondenzen Graz, am 3. d. M." nach den §§. 302, 300, 9 und 81 St. G, dann der Nr. 4 dieser Zeitung vom 22 Jänner 1882 wegen des Gedichtes „Ein Mahnruf an die Arbeiter", ferner wegen des Artikels „Oesterreich" nach den §§. 302 und 300 St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 10 und 21 Jänner 1882, ZZ. 1662, 1795 und 1885, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Kolinske noviny" Nr. 4 vom 14 Jänner 1882 wegen des Artikels „Krivosije, hrda sije" nach §. 65 a St. G., dann wegen des Artikels „Spany cetniky a policajty" nach §. 300 St. G., der Zeitschrift „Hlasy remelsnicke" Nr. 1 vom 16 Jänner 1882 (zweite Auflage) wegen der Artikel „Nase prumyslove skolstvi v statnim rozpoctu na rok 1882" und „Obchodni a prumyslova komora prazska" nach §. 24 des Preßgesetzes, ferner der Zeitschrift „Politik" Nr. 17 vom 17 Jänner 1882 wegen des Artikels „Die Unruhen im Süden" nach §. 65 a St. G. verboten

---

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 23 Jänner 1882, Z 2100, die Weiterverbreitung der in London erscheinenden Zeitschrift „Freiheit" Nr. 44 vom 29 Oktober 1881 wegen der Artikel „An die Völker aller Länder" und „Trauergesang um einen Despoten" nach den §§ 58 c und 59 c St G, wegen des Artikels „Die Befreiung von den Wahngestalten der Phantasie und den Schemen der Abstraction" nach § 122 a und b St. G., wegen des Artikels „Der Staat" nach § 65 a St. G., endlich wegen der Artikel „Vorwärts zum Siege", „Schweiz" und „America" nach § 305 St. G. verboten

---

Der k. k. Gerichtshof I. Instanz als Preßgericht in Spalato hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 26 Jänner 1882, Z. 399, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L'Avvenire" Nr. ... 25 Jänner 1882 wegen des Artikels „... commenti" nach § 65 a St. G. verboten.

(1082 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3845. C. k. sąd powiatowy w Frysztaku podaje do wiadomości, że na zaspokojenie 9 rat a 9 zł. i reszty kapitału 118 zł. 25 ct. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod n. k. 30 subrep. 6 w Gliniku dolnym położonej, dłużników Tomasza i Maryanny Jaworskich własnej, w tutejszym ck. sądzie w drodze pulicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 25 lutego, 24 marca i 24 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania 300 zł., wadyum 30 zł. a. w Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Frysztak dnia 28 października 1881.

(1148) **Ogłoszenie.**

L. 1229. Komisya hipoteczna c. k. sądu powiatowego w Sanoku ogłasza, że dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Tyrawa solna z dniem 6go marca 1882 rozpoczyna.

Każden mający interes w zbadanin stosunków własności i posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, cokolwiek dla wyjaśnienia lub ochrony praw swoich za stósowne uzna.

Sanok dnia 10 lutego 1882

(1169) **Ogłoszenie.**

L. 211. C. k. Komisya hipoteczna zazawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Siedliska dnia 21 lutego 1882 rozpoczyna.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Tuchów dnia 15 lutego 1882

Doniesienia prywatne.

KAZIMIERZ LEWICKI

We Lwowie, ulica Trybunalska l. 6.

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI (162 33—?)

Porcelany, Szkła i towarów mięszanych

Założony w roku 1845

poleca:

Wypożyczanie naczynia stołowego

z porcelany i szkła,

etażer i koszów na owoce, oraz **noży i widelców na uczty, bale i wieczorki.**

Podczas pobytu Najjaśniejszego Pana we Lwowie, dostarczałem nakrycie stołowe równocześnie na obydwa bale

Uwiadomienie.

Wyjeżdżając na 4 do 6 tygodni ze Lwowa celem kuracyi, mam zaszczyt zawiadomić P. T moich łaskawych przyjaciół i znajomych, iż w czasie tej mej nieobecności we wszystkich sprawach kancelaryjnych, tak cywilnych, jak i karnych, zastępuje mnie kolega mój Wny Adwokat Dr. Felicyan Jackowski.

Wszelkie korespondencye i sprawy załatwiać tedy będzie moja kancelarya bez najmniejszej przerwy, zwyczajnie jak przedtem.

Dr. Marceli Siterski

adwokat krajowy we Lwowie l. 21 **ulica halicka.**

(1098 2—8)

Do sprzedania

z wolnej ręki

Realność pod l. $74^{1}/_{4}$ (4ta droga Wulecka) **we Lwowie**, z dworkiem do 30 pokoi i ogrodem do 3 morgów. Bliższa wiadomość w handlu **J. Reissa.** (809 5—?)

Pomieszczenie znajdzie

oficyalista

bezżenny, mający dostateczną znajomość i doświadczenie gospodarskie, jako pomocnik przy Zarządzie dóbr — ukończenie szkoły rolniczej jako też dobre polecenie byłoby pożądanem. Zgłosić się można do **Knihynicz** poczta w miejscu. Listy nieuwzględnione, zostaną bez odpowiedzi. (977 2 3)

Smalec świeży

Netto $4^{2}/_{10}$ klo. opakowan. drewniane franco zł. 3.85
„ $4^{4}/_{10}$ klo. „ blaszanne „ zł. 4.20

Słonina świeża

Netto $4^{3}/_{4}$ klo. grubej wędzonej, białej, lub paprykowanej, franco . . . . . . zł. 4.20

Powidła doskonałe

Netto $4^{3}/_{10}$ kilo franco . . . . zł. 1.60

Marmulada Morelowa 1 klo. . . zł. 1.80

Śliwki suszone

Netto $4^{8}/_{10}$ klo. franco . . . . zł. 2.20

Świece milowe

8 paczek	à 560 gr. 6 lub 8 szt	I.	franko	zł. 4.50
9 „	à 500 „ „	I.	„	zł. 4.45
10 „	à 450 „ „	I.	„	zł. 4.60
10 „	à 450 „ „	II.	„	zł. 4.10

Tomasz Gurowicz

Budapeszt. (286 10-10)

500 korcy kartofel

białych amerykańskich, w zupełnie zdrowym stanie zachowanych, sypkich, ma folwark **Odnów**, odległy o 2 mile od Lwowa, natychmiast na sprzedaż, na miejscu lub z dostawą do Lwowa, w partyach po 50 lub więcej korcy. — Zgłaszać pod adresem: **Obertynski w Odnowie p. Kulków.** (1088 2-3)

Oberza z restauracyą

oraz propinacya wódczana i piwna, jest od 1 lipca r. b. na lat trzy do sześciu do wydzierżawienia **w Krasiczynie** pod **Przemyślem.** — Bliższe szczegóły udzieli Kancelarya Centralna w miejscu. (1080 2—3)

Kancelarya Centralna książąt Sapiehów.

PREMIOWANA ZA SWE WYROBY NA WYSTAWIE PRZYRODNICZO-LEKARSKIEJ apteka pod „ZŁOTYM SŁONIEM“ poleca:

Malagę z chi- ną i żelazem.

Najpotężniejszy środek toniczny i pokrzepiający dla **nerwowych, niedokrewnych i osłabionych.** Wzbudza apetyt i działa z niezawodną skutecznością przeciw zimnicy, gorączkom tyfoidalnym i w rekonwalescencyi po chorobach ciężkich wycieńczających.

Przeciw chorobom, pochodzącym z niedostatku krwi lub osłabienia nerwów, jest wino to najznakomitszym środkiem leczniczym, jaki s tuka lekarska posiada.

Główny skład cennego tego leku u wynalazcy

aptekarza HENRYKA BLUMENFELDA we Lwowie.

Cena 2 zł. 50 ct

(2) (949 2—?)

Towarzystwo spożywcze

we Lwowie

wyrębuje mięso w 2 sklepach:

przy ul. Kościelnej l. 8,

przy placu Bernardyńskim licz. 1.

Ceny mięsa wołowego:

pieczeń, rozbratel	$^{1}/_{2}$	kilograma	28 ct.
krzyżówka	$^{1}/_{2}$	„	27 ct.
nasztyk	$^{1}/_{2}$	„	25 ct.
szponder, poprzeczka	$^{1}/_{2}$	„	22 ct.
polędwica	$^{1}/_{2}$	„	33 ct.

W sklepie zaś przy **ul. Cebulnej** wyrębuje mięso koszerne po cenie przeciętnej

50 ct. za 1 kilogram.

Mięso jest najlepszego gatunku, z wyborowych wołów opasowych.

Towarzystwo zawiadamia właścicieli obór bydła opasowego, że potrzebuje co tydzień od 30–40 wołów

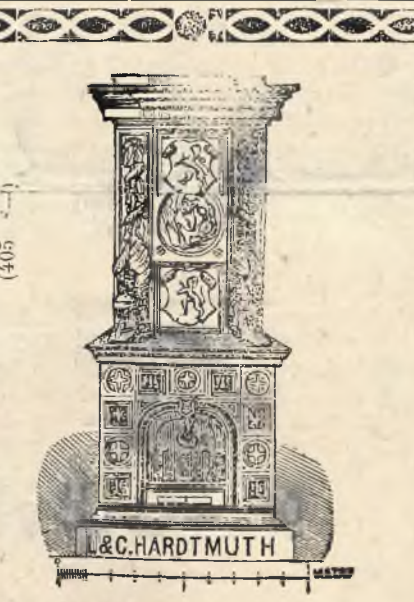
(1166 1—3)

Ogłoszenie

Koncypienta

z kilkuletnią praktyką adwokacką, poszukuje zaraz **Dr. L. Myszkowski** adwokat *w Jarosławiu.*

(1135 1—3)

(405

Nieustająca wystawa

PIECÓW

porcelanowych

we Lwowie

ulica Akademicka licz. 3

Wstęp wolny.

L. & C. Hardtmuth.

(1100 2—3)

Kantor wymiany

c. k. uprzyw. galic.

akcyjnego Banku hipotecznego

we LWOWIE

i Filie tegoż w Krakowie, Czerniowcach i Tarnopolu

sprzedają po kursie dziennym

5% premiowane

LISTY HIPOTECZNE

w razie wylosowania

płatne po 110 zł. za każde 100 zł.

Listy te według prawa z dnia 1 lipca 1868, Dz. P. P. XXXVIII, Nr. 93 i najw. post. z dnia 17 grudnia 1871, mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych, pupilarnych, kaucyj małżeńskich, wojskowych, służbowych, oraz i wadyów.

Przedruk nie będzie płacony. [1059 3—?]

PAPIER WLINSI

Ogromne powodzenie tego środka zależy od jego własności sprowadzania na powierzchnię ciała zapaleń i rozdrażnienia, które dotknęły najżywotniejsze organa: tym sposobem przeciąga on chorobę na części ciała mniej delikatne i daje większą łatwość uleczenia takowej. Najznakomitsi lekarze zalecają go przeciw **katarom, kaszlom, nieżytowi oskrzeli, chorobom gardlanym, grypie, gośćcowi, bolom w krzyżach** i t. p. Użycie tego papieru bardzo proste, jedynie przyłożenie wystarcza i pozostawia tylko lekkie świerzbienie. — Cena pudełka **1 fr. 50 c. w Paryżu.**

Dostać można w Warszawie w aptekach pp. Heinricha i Barcza; we Lwowie w aptekach pp. Mikolascha, Ruckera i Krzyżanowskiego.

(7433 12 18)

L 303.

Ogłoszenie.

Gmina miasta **Sokala** wydzierżawia swoje prawa:

1. Propinacyę na czas od 1go kwietnia 1882 po koniec grudnia 1884.

2 Prawo poboru dodatku gminnego (Comunal Auflage) na czas od 1 kwietnia 1882 po koniec grudnia 1884 i

3. Pobór opłaty myta od mostu i promu na rzece Bugu na czas od 1 kwietnia 1882 po koniec grudnia 1884.

W tym celu odbędzie się tylko jednoterminowa licytacya w dniu 15 marca 1882 w godzinach urzędowych w urzędzie gminnym miasta Sokala.

Cena wywołania ustanawia się ad 1 na 13200 zł, ad 2 na 9890 zł., ad 3 na 3600 zł. a. w., wadyum 10 procent od tejże.

Warunki dzierżawy mogą być każdej chwili w urzędzie gminnym przejrzane.

Magistrat król. wolnego miasta
W Sokalu dnia 10 lutego 1882.

Kwieciński

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księst. Krakowskiem

na rok 1882

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w Ekspedycyi

„GAZETY LWOWSKIEJ“

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.,** z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za nadesłaniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

NA KARNAWAŁ.

Dla uprzyjemnienia towarzyskich zabaw, dla upiększenia i odmłodnienia tak płci jak i włosów, polecam powszechnie znane i wypróbowane moje: **Perfumy, Wodę lwowską, Pudr książęcy, Kremy piękności** dla blondynek, szatynek, brunetek, **ołówki do brwi, pudr brylantowy,** srebrny, złoty, na włosy, **saszetki** do sukien i bielizny, **kadzidło salonowe,** na wywabianie plam z sukień balowych i bucików. **Środki do usunięcia porostu na twarzy** u pań, **Piliptom i Nigrelinę** do nadania włosom pięknego koloru **pomady i likwatuary. Wodę fijołkową** do wydelikatnienia twarzy. **Magnolinę** do usunięcia czerwoności nosów **Płukanki** do ust i **pudry** do czyszczenia zębów. **Pastylki** do ust dla nadania przyjemnej woni przy mówieniu i oddychaniu. **Wody toaletowe** z zapachami fijołkowym, Essbouquet, Millefleurs, do nacierania ciała, aby nie czuć było odrażającego odoru potu. **Cezarin** do zniszczenia nagniotków **Pudr salicylowy** przeciw poceniu się nóg i usunięciu nieprzyjemnej woni. **Flakoniki** do perfum, **grzebienie, ozdobne lustereczka. Karbalin** do zniszczenia brodawek. **Kumys** niezawodny środek do usunięcia kaszlu, kataru, chrypki i wzmocnienia nadwątlonych sił.

Wszystko to i wiele innych pięknych rzeczy nabyć można u

J. IHNATOWICZA

we Lwowie ul. Kopernika l. 3. **w Krakowie** Suk. l. 20

(595 10—?)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wenera

Papier c. k. uprzyw. fabry